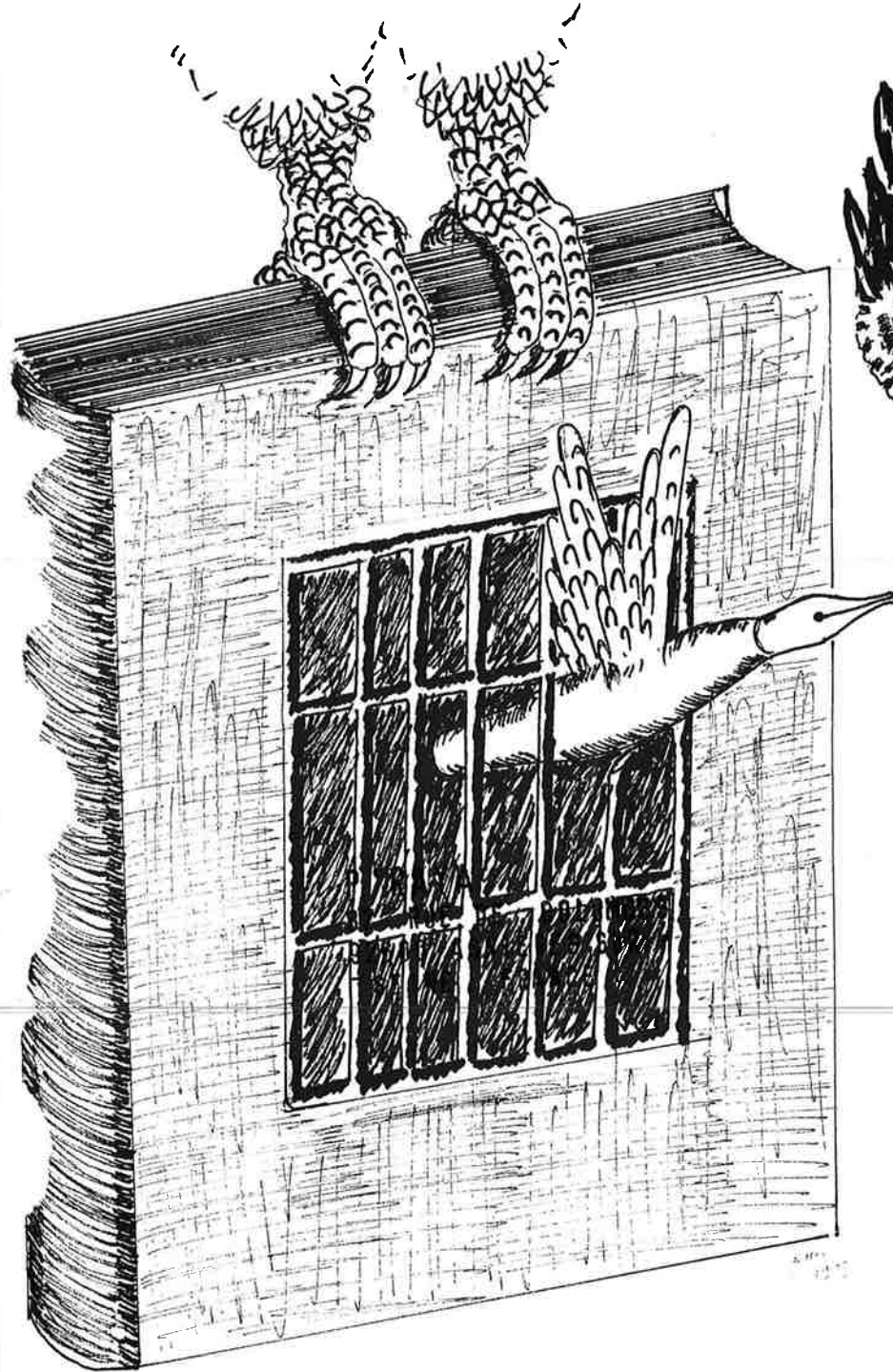

மனிதம்

Manitham

25

கார்த்திகை
+
மார்சுழி

1993

நட்பின் மனிதம் ஆசிரியர் குழுவிற்கு.

தங்கள் கடந்த இரு மனிதம் இதழ்களும் கிடைக்கப் பெற்றேன் நன்றி. கடந்த ஓராண்டாகத் தவறிய போன உணர்வுத் தூண்டலை மீள்பெற உதவியதற்கு நன்றி. மற்றைய சஞ்சிகைகள் ஈழம் போல இங்கே கிடைக்காதது ஒரு மனக்குறை. தங்களினால் ஏதாவது அதற்குச் செய்ய முடியுமெனில் நன்றி.

நிக்கரகுவா சம்பந்தமான கட்டுரை பிரயோசனம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்ற அதேவேளை, சொல்லுக்குச் சொல் முட்டையில் மயிர் பிடுங்கும் அநாவசிய வல்லடி வழக்குள் நீங்களும் சமரும் ஈடுபட்டிருப்பதற்கும் எமது இயக்கங்கள் (இயங்குபவை, இயங்கி நின்றவை, நின்று இயங்குபவை..... சகலருமே) குத்துவெட்டுப் பட்டிருந்ததற்கும் (படுவதற்கும்) அதிக வித்தியாசமில்லை. ஆயுதங்கள் வேறு என்பது தவிர. சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை மறுதலித்தல் என்பது வேறு, நீ ஒரு குத்துக் குத்தினால், எனக்கு இரண்டாகக் குத்தத் தெரியாதோ என்பதாய் வரிந்து கட்டுவது வேறு என்பதாக எனக்குப் படுகிறது.

நாங்கள் அனைவருமே அன்றிலிருந்து விட்டுக் கொண்டு வரும் பெருந்தவறு எமது வழிமுனைத் தேட விளக்கைப் பயன்படுத்துவதை விட்டுவிட்டு மற்றவர் போனவழியில் நின்று கொண்டு வழி பிழை இல்லை, விளக்குச் சரியில்லை என விதண்டாவாதம் பேசுவதுதான். இப்படியே ஆளுக்கள் மாதத்திற்கு ஒரு பத்திரிகையைத் தொடங்கி வைத்துக் கொண்டு நீ PLOT இன் வால், நான் பேரவையின் தலை என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதிலும் போராட்டமும் புண்ணாக்கும் என்று விட்டுவிட்டு, நான் என் மகளுக்கு சீதனம் கொடுக்க எவ்வளவு சேர்க்க வேண்டியிருக்கும் என்று யோசிக்கின்றவர்களாக இருத்தல் பரவாயில்லைப் போல இருக்கிறது.

தத்துவ விவாதம், இன்றைய காலகட்டத்தே ஓர் ஆக்கபூர்வமான வழிமுறையை மக்களிடையே முன்வைத்து போராட்டத்தை மீள ஆரம்பிக்க வேண்டிய நேரத்தே அவசியம் என்பதை எவரும் மறுத்தற்கில்லை. ஆயினும், வழிமுறையை ஒன்றே என வைப்பதற்காக சிந்திப்பவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும்/ எண்ணிக் கொள்ளும் ஒவ்வொருவருமே தம்முள் கட்டுவிரலை மற்றவருக்கெதிராகக் காட்டுகையில், ஏலவே சலித்திருக்கும் மக்களும் சீரழிந்திருக்கும் சூழ்நிலையும் எம்மட்டே எந்தளவிற்கு நம்பிக்கை ரீதியான பார்வையைச் செலுத்தும் என்பதை நாங்கள் யோசிக்கத் தவறுகிறோம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் யோசித்தும் எம் தன் அகங்காரத்திற்கு, தன்னுணர்வினை மேலான சீண்டலின் விளைவான ஆத்திரவெளிப்பாட்டிற்குப் பலி கொடுக்கிறோம் என்றே நினைக்கிறேன்.

இன்னென்றையும் இக்கட்டத்தே நான் எழுத வேண்டும் என உணர்கிறேன். மார்க்சியத்தின் மேலான கண்மூடித்தனமான அடிப்படை உடன்பாடுகளை (நாங்கள் எல்லோருமே அதை தேங்கி நாற்றமெடுக்கும் குட்டையாக ஆகாவிட்டால் ஆக்குவதற்காகவாவது, எதிர்கால சமூக விஞ்ஞானம் கருதியாவது) கேள்விகேட்டாக வேண்டி இருக்கிறது. இல்லாவிடில் மொஸ்கோ மழையும் கொழும்புக் குடையும் என்னும் வகையறாவிலேயே நாமும் போய் நிற்கலாம். எவருமே முழுமையானவரல்ல. (மார்க்ஸ்..... லெனின், மாவோ..... சமர், மனிதம் வரை எல்லோருமே) இந்நிலையில் ஏதோ ஒவ்வொருவரும் நாம்நான் மார்க்சியத்தினை காப்பாற்ற வந்தவர் போலப் பேசுதல் வெறும் மலர்வளையம் சாத்தும் செயற்பாடேயன்றி வேறில்லை.

இவை என் அபிப்பிராயங்கள் மட்டுமே, ஆலோசனைகள் அல்ல. ஏனெனில் என் ஒரு வருடகால உருப்படியான மக்கள்(?) சினத்திற்கு உடைந்து போன ரஷியா பரவாயில்லை என்ற அனுபவமே மார்க்சியத்தின் தேங்கலினைப் பற்றி எண்ணவும் எழுதவும் வைத்துள்ளது.

இவற்றுடன் மனிதம் கியூபா போன்ற வளைந்து கொடுக்காத, அகில (அமெரிக்க) அடக்குமுறைக்கு உட்படும் நாடுகள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு அவற்றிற்காக குரல் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என் கருத்து.

மாணிடம் வெல்கவென

நித்ய நிஷ்ப்த மித்ரன்
(சீனா)

NOVEMBER
+
DECEMBER

1993

Zwei Monatlich Einmal

Impressum
&
Herausgeber :

Manitham
Postfach-12
3000 Bern -11
SCHWEIZ

மனிதம்

உள்ளே

- ♦ மொழியியலில் அமைப்பியல்வாதத்தின் பங்கு
- ♦ இளையராஜா : புதிய கலாச்சாரமும் விமர்சனமும்
- ♦ செழியனின் கவிதைத் தொகுதிகள்- விமர்சனம்
- ♦ சூரிய சாம்ராஜ்யம்
- ♦ அந்தியே உன் பெயர் தென் ஆபிரிக்காதானோ ??
- ♦ இலங்கைச் செய்திகள்
- ♦ இ.தொகா வும் மலையக மக்களும் (தொடர்)

கவிதைகள் :

- ♦ பட்டினி போர்த்திய வடக்கும் இருண்ட கிழக்கும்
- ♦ இந்தப் பிறவியில் நான் வரப்போவதில்லை
- ♦ ஒரு சாதாரண ரசிய குடிமகனின்
- ♦ கருக்கலைந்த பெண்ணும் சிவந்த மண்ணும்
- ♦ கைவலிக்குது
- ♦ மழைக்காலம்

சிறுகதை :

- ♦ நிழலாகும் வாழ்வு

Redaktion :
V.Logadas
M.Narendran
S.Ragavan
&

Manitham Redaktion komitee

Abonnement :
22 SFr
(pro Jahr)

Post Konto :
Manitham
3000 Bern-11
PC : 30-37152-1

Bank Konto :
Schweizerische Kreditanstalt
3001 Bern
Manitham
220348-70

Druck :
Böhlen Druck AG
4912 Aarwangen

மொழியியலில் அமைப்பியல் வாதத்தின் பங்கு

- ஓர் அறிமுகம்

முற்போக்கு வட்டாரங்களில் மொழி அறிவு பற்றிய அக்கறை அதிகம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுவதில்லை. துரதில்-வசமாக மொழியைப் பற்றி மிகவும் உரக்கப் பேசுபவர்கள் இனவாதிகளாக இருப்பதால் இதுபற்றி கவனமெடுக்க வேண்டியவர்கள் அடக்கியே வாசிக்கிறார்கள்.

மொழியியல் பற்றிய மரபு நீதியான கோட்பாடுகளை உடைத்து புதிய ஆய்வுகளை அமைப்பியல் வாதம் என்ற சித்தாந்தத்தை வரித்துக் கொண்டவர்களால் முன்வைக்கப் படுகிறது. தமிழில் 'ஸர்ச்சிலிசம்' (அமைப்பியல் வாதம்) எனும் நூலில் தமிழ்வன் மொழியியல் அறிவு பற்றிய இம் மேற்கத்தைய சிந்தனைகளை 80 களில் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளார். புகலிட இலக்கிய வெளியீடுகளில் மொழியியல் ஆர்வத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் நோக்குடன் மேற்படி நூலில் இருந்து சில கவையான விடயங்களைத் தொகுத்து இக் கட்டுரை வெளியிடப்படுகிறது.

மொழி ஏன் சமுதாய வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது? ஏன் மக்கள் மொழியின் அடிப்படையில் ஒன்றிணைந்து வாழ விரும்புகின்றனர்? என்ற கேள்விகளுக்கான விடைகளிலிருந்து மொழியின் முக்கியத்துவத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு மொழியைப் பேச முடியாத அல்லது அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையிலேயே மிருகங்களும் குழந்தைகளும் கட்டுப்பாடின்றி வாழுகின்றன. இந்த உலகைப் பற்றிய உணர்வு நிலையை ஏற்படுத்துவதும் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதுமான மொழி சிந்தனையின் மனித உணர்வு நிலையின் பிரதிபலிப்பின் ஓர் அங்கம். மொழியில்லாமல் நாம் புற உலகு, பொள்தீக பிரபஞ்சங்கள் பற்றிய அறிவை பெற முடியாது. மனிதர்களிடையே உறவைப் பேண முடியாது. சமூக வாழ்வு, பண்பாடு, சட்ட திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் வாகனம் மொழியென்றும் மனிதர்கள் குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும்போதே மொழி ஒலி வடிவமாக மனித மூளையில் நினைவிலி மனதில் படிக்கிறது என்றும் மொழியியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுவர்.

தமிழில் 'தண்ணீர்' என்ற ஒலி வடிவம் எதை அர்த்தப் படுத்துகிறதோ அதையே சிங்களத்தில் 'வத்துறு' என்றும் ஆங்கிலத்தில் 'வோட்டர்' (water) என்றும் வெவ்வேறு ஒலி வடிவங்களில் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு அர்த்தம் ஒன்றே ஆயினும் ஒலி வடிவங்கள் அந்தந்த

மக்கள் கிரகித்துக் கொண்டபடி (தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என்று) வேறுபடுகின்றன. அதனால்தான் உலகின் ஒரே மொழியை அநாவது ஒரே ஒலியை கிரகித்தவர்கள் ஒரு சமூகமாக வாழ முற்படுகின்றனர். ஏனெனில் அவர்களது உணர்வுகள், சிந்தனை, பண்பாடு என்பன இணைந்திருப்பதே அடிப்படைக் காரணமாகும்.

சகடை, கரும்புலி போன்ற சொற்களின் அர்த்தத்தை ஏனைய மொழி பேசுவோர் அவற்றின் மொழியெயர்ப்பின் அர்த்தத்தை மட்டுமே புரிந்து கொண்டிருப்பர். சில வேளைகளில் தமிழ் நாட்டில் உள்ளோர்கூட சகடை என்பது கோயிலில் சுவாமி காவும் வாகனம் என்றும் கரும்புலி என்பதை விலங்காகவும் அறிந்திருக்கலாம். ஆனால் சமீபத் தமிழர் தமது வாழ்வு போராட்டத்தினூடு பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதால் சகடை என்பதை குண்டு போடும் சீன ரக விமானம் என்றும் கரும்புலி என்பது தற்கொலைப் போராளிகள் என்றும் புரிந்து கொள்வர். அநாவது ஒரு சமூகமாக சேர்ந்து வாழும் மக்களிடையே அங்கு பாவனையில் உள்ள சொற்களின் அர்த்தம் பற்றிய புரிதல்கள் ஒன்றாக இருப்பது அவசியமானது.

அமைப்பியல்வாத நோக்கில் மொழியைப் பற்றிய புதிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர் ஜெனிவாவைச் சேர்ந்த குசர் என்பவர் ஆவார். இவர் நவீன மொழியியலின் தந்தை என்று போற்றப்படுபவர். மொழியியல் துறைக்கு குசர் அளித்த கொடை குறியியல் விஞ்ஞானமாகும்.

அநாவது மனிதனின் குறி அவன் பேசும் மொழியாகும். மொழியால் எப்படி அவன் உணர்த்தப்படுகிறானோ, அப்படியே அவன் நிர்ணயிக்கப்படுகிறான் அல்லது புரிந்து கொள்ளப்படுவான். மனிதன் என்பவன் அவன் பயன்படுத்தும் மொழியே. முன்னர் மொழி என்பது மனிதனின் அகநிலையோடு மனத்தோடு சம்பந்தமில்லாமல் வெறும் சொற் குவியலாக இருந்தது என்ற கருத்து பலரிடம் காணப்பட்டது. மொழி என்பது சப்தக் குறிகளின் தொகுப்பாகும். உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருட்களும் எல்லா நிகழ்வுகளும் குறிகளாலே அர்த்தப்படுத்தப் படுகின்றன. Red signal காரை நிறுத்துவதற்கான குறி, பொலில் உடுப்பு அதிகாரத்தின் குறி, வெள்ளை சமாதானத்தின் குறி என்று உலகம் முழுவதும் குறிகளால் விளக்குவதுதான் குறியியல் விஞ்ஞானம்.

மொழி என்பது சப்தக் குறிகளின் இணைப்பால் ஆன அமைப்பு என்றால் இந்த சப்தக் குறிகள் அர்த்தம் இன்றி இருக்க முடியாது. அதாவது ஒரு சொல் உருவாக வேண்டுமென்றால் அர்த்தமும் வேண்டும், சத்தமும் வேண்டும். உதாரணமாக தண்ணீர் என்ற சொல்லை எடுத்தால் தண்ணீர் என்ற ஒசை கொடுப்பது சப்தம் மட்டுமே. அதனுடன் தண்ணீர் என்பது எப் பொருளை சுட்டுகிறதோ அப் பொருளை அர்த்தம் எனப்படுகிறது. ஆகவே ஒரு சொல்லில் சத்தமும் (ஒசை) அது குறிக்கும் பொருளும் இருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய பல குறிகளின் இணைப்பால் ஆன அமைப்பே மொழியாகும்.

ஒரு மொழி பல அலகுகளால் ஆனது. இங்கு அலகு என்பதை சொல் என்றும் அழைக்கலாம். இந்த அலகுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போதுதான் அச் சொற்களுக்குரிய அர்த்தம் உண்டாக்கப்படுகிறது. ஒரு அலகு இல்லாவிட்டால் இன்னொரு அலகை புரிந்து கொள்ள முடியாது.

கல் என்ற சொல் தரும் அர்த்தத்தை மரம் என்ற சொல் தரும் அர்த்தத்துடனோ அல்லது வேறு எந்த சொல்குறிக்கும் அர்த்தங்களுடனோ ஒப்பிட்டு அறியும் போதுதான் எமக்கு புரிகிறது. கல் வேறு... மரம் வேறு... என. ஏனைய சொற்களும் தம்மளவில் வேறுவேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று. இப்படி கோடிக்கணக்கான அலகுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரசிப் பார்த்து உருவாக்கிக் கொண்டுள்ள அர்த்தங்கள்தான் மொழியாக பரிணமிக்கிறது.

மொழிக்கிடங்கு:-

நாம் ஒரு வாக்கியத்தை பேசும் போது ஒவ்வொரு முறையும் நாம் எப்படி அந்த வாக்கியத்தை முடிக்கப் போகின்றோம் என்பதைப் பற்றி சிந்திப்பதில்லை. என்ன கருத்தை அந்த வாக்கியத்திற்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றே சிந்திக்கின்றோம். அன்றாட அலுவல்களில் மற்றவர்களுடன் ஏற்படுத்தும் தொடர்புகளில் நாளாந்தம் எத்தனையோ முறை வாக்கியத்தில் உரையாடுகின்றோம். ஆனால் கருத்தை மட்டுமே நாம் சிந்திக்கின்றோம். இப்படி எம்மையும் அறியாமல் எடுத்து பேசுக்களில் புகுந்து வாக்கியத்தை நிறைவு செய்து விட்டுப் போவதுதான் என்ன? இதைத்தான் மொழிக் கிடங்கு என்று சூசர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த மொழிக் கிடங்கு எங்கு தேடியும் கிடைக்கக் கூடியது அல்ல. காட்டியும் நிரூபிக்கக் கூடியதுமல்ல. இது ஒரு கற்பனையான வடிவம். மொழிக் கிடங்கு என்பது பேச்சு இல்லாத பாசை. அது சமூகம் தந்தது. ஒருவன் இந்த மொழிக் கிடங்கை தன்வயப்படுத்தினால்தான் பாசையை பிழையின்றி பேசமுடியும். தனி மனிதன் இந்த மொழிக் கிடங்கை

மாற்ற முடியாது. எந்தச் சொல்லும் சமூக அங்கீகாரமின்றி மொழிக் கிடங்கினுள் புகமுடியாது. மாற்றமுடியாது. பேச்சு என்பது இல்லாமல் மொழிக் கிடங்கு இல்லை. பேச்சு வெளிப்படும் போதுதான் மொழிக் கிடங்கு என்பது புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பூர்வா மொழியியல் வாதிகள் மொழிகளின் தோற்றத்தை தேடி சரித்திரத்தை புரட்டி, புரட்டி அலுத்தபோதுதான் அமைப்பியல் வாதமானது வித்தியாசப்படுத்தல் என்ற குணம்சத்தின் மூலம் அர்த்தத்தை உருவாக்கியது. சூசரின் மொழியியலில் அர்த்த வித்தியாசப்படுத்தல்கள் இரு பொருட்களுக்கிடையில் உள்ள உறவாகக் சொல்லப் படுகிறது. அதாவது இங்கு ஒரு சொல் அதன் முந்தைய சொல்லாலும் பிந்தைய சொல்லாலும் அர்த்தம் பெறுகிறது.

'அவன் இராமனை அடித்தான்' என்ற வாக்கியத்தில் இராமன் என்ற சொல்லுக்கு முன் 'அவன்' வந்தது. எனவே அவன் என்ற சொல் இராமன் என்ற சொல்லுடன் கொள்ளும் உறவாலும் 'அடித்தான்' என்ற வினைச் சொல்லுடன் கொள்ளும் உறவாலும் இங்கு ஒரு வாக்கியத்தால் ஒரு அர்த்தத்தை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளது. இது இணைவு நிலை என்றழைக்கப் படுகிறது.

தளப் பார்வை, காலப் பார்வை என்பன பற்றி.....

தளப்பார்வை :-

சதுரங்க விளையாட்டில் 10 நிமிடத்திற்கு முன் காய்கள் எப்படி இருந்தன என்பது முக்கியமல்ல. விளையாடும் கணத்தில் உள்ள நிலையே அவசியமானது.

மொழியில்..... 1993 வரை தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி பற்றிய வரலாறு காலப் பார்வையைக் குறிக்கும். தனியே 1993 இல் தமிழ் மொழி எப்படி இருந்தது என்பதைத் தளப்பார்வை குறிக்கிறது. சாதாரணமாக ஒருவர் தமிழ் பேசவேண்டும் என்றால் அவருக்கு தளப் பார்வையே போதுமானது. சங்க காலத்தில் தமிழ் எப்படியிருந்தது என்பதை அறிந்துதான் தமிழ் பேசவேண்டுமென்று இல்லை. மொழியிலும் பொருளாதாரத்திலும் தளப் பார்வையே போதும் என்று சூசர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இறுதியாக, எமக்கு முன்னால் இருக்கும் பொருள் அல்லது தோற்றத்தின் முன்னைய வரலாறு என்னவாக இருக்கும் என்று வரலாற்றை மட்டுமே தேடிப் புரட்டி அலுக்கின்ற ஆய்வாளர்களுக்கு சாட்டை அடி கொடுப்பது போல சூசர் இப்படி குறிப்பிடுகிறார். கண்முன் தெரியும் அப் பொருளின் வரலாற்றை தேடுவது அல்லது ஏதாவது ஒன்றை அதற்கு பொருத்த முயற்சிப்பது அப்

கை வலிக்குது

காத்தும் மழையும்
கலந் தடிக்குது மாமா! - நான்
ஏத்தம் ஏறிக்
கொழுந்து கொய்திட வாமா?

- கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்

மழையெ வெய்யிலேய்
பார்த்துக்கிட் டிருந்தோமோ - நமக்கு
ஒலையில் பொங்கிட
ஒண்ணு மிருக்கா தேர்மா!

குளிரடிக்குது
குளி ரடிக்குது மாமா! - தேயிலைக்
கொழுந்து கொய்திடக்
கை நடுங்குமே தானா?

நாம -
சேத்துப் பொறந்தாலும்
செயல் பெறல் "டவுட்"
தாம்மா! ஆமா!

கம்பளி மேலே
கூடையை மாட்டிக் கோம்மா - நமக்குக்
கடவுள் தந்தது
இம்பட்டுத் தாம்மா! போம்மா!

கை வலிக்குது
கால் வலிக்குது மாமா!
ஏய்! மாமா!
ஐயய்யோ! ஆமா!

காணியும் வீடும்
நமக்கும் கெடைக்கு மாமா?
ஓய்! மாமோ!

நமக்குக்
கை கொடுத்திட
நாதி யேது? போம்மா!
ஐயோ! போம்மா!

நீ - கனவு கண்டா...
எனக்குஞ் சொல்லு
போம்மா! - சும்மா
போம்மா!

குளிரடிக்குது
மழையும் ஊத்துது மாமா!
ஐயய்யோ! மாமா!

நமக்கு -
மாதிரிக் கிராமம்
மறுபொறப்புலே தானா?
சொல்லு! மாமா!

இங்கே - நமக்குக்
குடுத்து வச்சது
இம்பட்டுத் தாம்மா!
போம்மா! - வேறே
வழியே ... இல்லெம்மா?

நன்றி!
படங்கள் - சுவடுகள் (நோர்வே)
- புதிய கலாச்சாரம்
- Christian Worker

5 ←

பொருளின் உண்மை அர்த்தத்தை பரிணாமத்தை அறிவதில் இருந்து நம்மை தடுத்து விடும். மாறாக அப் பொருள் அச் சமுதாயத்தில் என்ன பங்கு வகிக்கின்றது எப்படி வகிக்கின்றது என்பதே முக்கியமானது.

- சி.வசந்தன்

இளையராஜாவும் - புதிய கலாச்சாரமும் விமர்சனமும்.

அண்மையில் தமிழ்த் திரையுலகின் முன்னனி இசையமைப்பாளர்களில் ஒருவரான இளையராஜா லண்டனுக்கு விஜயம் செய்ததும், சிம்போனிக் இசையமைத்ததும் அனைவரும் அறிந்ததே. இதையொட்டி இசை பற்றிய ஓர் அறிமுகத்துடன் கூடிய கட்டுரையொன்றை புதிய கலாச்சாரம் இதழ் (ஓக.செப்.ஓக்-93) வெளியிட்டிருந்தது. அக் கட்டுரை குறித்தும், இளையராஜாவைப் பற்றிய புதிய கலாச்சாரத்தின் நிலைப்பாடுகள் பற்றியும் வாசகர்களுடன் சில கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழகத்தில் இருந்து வரும் மஞ்சள் பத்திரிகைகள், மசாலாப் பத்திரிகைகள், மற்றும் ஐரரஞ்சக வார இதழ்களுக்கு மத்தியில் புரட்சிகர நோக்குடன் புதிய மாற்றுக் கலாச்சாரத்தைப் படைக்கும் நோக்குடன் மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகத்தினரால் வெளியிடப்படும் பத்திரிகையே 'புதிய கலாச்சாரம்' ஆகும். தமிழகத்தில் அறிவுத்துறை உட்பட சினிமா, இலக்கியத் தளங்களில் தமது ஆதிக்கத்தை வைத்திருக்கும் சிறுபான்மைச் சமூகமான பிராமணச் சமூகம் (பார்ப்பனர்கள்) தமது கருத்தியலையே பொதுக் கருத்தியலாக உருவாக்கி வருவதையும் தமது சமூகத்தைச் சாராத, அல்லது சமூகத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட மட்டத்திலிருந்து சமூகத்தின் உயர் மட்டத்திற்கு வருபவர்களை, அறிந்தும் அறியாமலும், திட்டமிட்டும் மழுங்கடிக்க முனைவதையும் பல சமூகவியலாளர்கள் தமது ஆய்வினுடாக அம்பலப்படுத்தியுள்ளனர், அம்பலப்படுத்தியும் வருகின்றனர்.

இத்தகைய தடைகளையும் மீறி சாதனை புரிவோர்களை திட்டமிட்டு இருட்டடிப்பு செய்கின்றன, மேற்படி பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்திலிருக்கும் பத்திரிகைகள்! இந்தப் பின்னணியில் இளையராஜாவுக் கெடிரான இருட்டடிப்புக்களை அம்பலப்படுத்தும் 'புதிய கலாச்சாரத்தின்' நோக்கம் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதே. ஆயினும் இந்த வரையறைக்குள் நின்று விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகப்பட்டிருக்க வேண்டிய கட்டுரை வெறும் இளையராஜா புகழ்பாடும் வேலையையே செய்திருக்கிறது. நான் கட்டிக்காட்ட வரும் விடயமும் இங்குதான்

ஆரம்பமாகிறது. இத்தகைய புகழ்பாடும் வேலையை சாதாரண பத்திரிகைகள் செய்திருப்பின் அது அக்கறைக்குரிய ஓர் விடயமல்ல. மாறாக புரட்சிகர நோக்குடன் மாற்றுக் கலாச்சாரத்தைப் படைக்கத் துடிக்கும் ஒரு அமைப்பின் பத்திரிகை பார்ப்பனியத்தின் இருட்டடிப்புக்கு எதிரான தாக்குதலில் தனது 'நடுநிலைமையை' கைவிட்டு விட்டதா என்பதே கேள்வி.

இளையராஜா பற்றிய புதிய கலாச்சாரத்தின் கட்டுரை விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகப்படவில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க, கடந்த காலங்களில் இளையராஜா மீது கொண்டிருந்த விமர்சனங்களையும், கருத்துக்களையும் கூட எந்தவித மறுமதிப்பீட்டுக்கும் உள்ளாக்காமல் ராஜா புகழ் பாடியிருக்கிறது புதிய கலாச்சாரம்.

ராஜாவுக்கு முதல் பங்கு:-

பெயர், புகழ், பணம் நிரம்பியதும் அதையொட்டி நிறையவே உளறுகிறார் ராசா (இளசு). அவர் எதைச் செய்தாலும் அதை நாட்டுப் புற இசையின் உயிர் நாடி என்றும் கிராமங்களின் உயிர்மூச்சு என்றும் ஆகாகாரம் போட ஒரு கும்பலே இருக்கிறது. அவர் வடிவம், உள்ளடக்கம் இரண்டிலும் நாட்டுப்புற இசை விடயம் முழுக்க தெரிந்தே கதைக்கிறார். கர்நாடக, இந்துஸ்தானி, மேற்கத்தைய இசை மூன்றோடும் நாட்டுப்புற இசையை 'பதமாக கலந்து' சராசரி ரசிகனுக்கு விற்பது தான் அவரது ஒரே இலக்கு, குறி. 'ராசா லகைய வைச்சா அது ராங்கா போறதில்லே' என்ற விளம்பரத்தோடு 'ஓடத்தில் பலானது' போகின்ற விடயத்தை இரட்டைப் பொருள்பட காமதாசனைப் போல எழுதுவது வரை சகலகலாவல்லவனாகி விட்டார். மற்ற எல்லா வகைகளையும் விட நாட்டுப்புற இசையைச் சிதைப்பதில் விசும் போன்றது ராஜாவின் போக்கு.

மேற்படி விமர்சனத்தை நாட்டுப் பாடல் சம்பந்தமான தனது கட்டுரையில் புதிய கலாச்சாரம் (பெப்-மார்ச்-ஏப்-91) முன்பு எழுதியிருந்தது. இந்தக் கருத்துக்களில் முழுமையாக உடன்பட முடியாவிட்டாலும்

அதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கவே செய்கிறது. கிராமிய இசையினையும், நாட்டார் பாடல்களின்

உயிர்ப்பிணையும் அறியாதோர் மத்தியில் இளையராஜாவின் சினிமாத்தனம் கலந்த கிராமியப் பாடல்களை உண்மையான கிராமத்துப் பாடல்களாக நம்பப் பெற்றன. கர்நாடகத்திலும், ஒரே பாணியிலான சினிமா இசையிலும் ரசிகர்கள் மூழ்கியிருந்த வேளை கிராமிய மணம் கலந்த இளையராஜாவின் வருகை தமிழ்ச் சினிமாவில் ஓர் திருப்புமுனை என்பது உண்மையே. இது சினிமாவைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி.

ஆயினும் உழைப்பாளர்களின் உழைப்பில் உருவான பாடல்களை இளையராஜா எவ்வாறு உருவியெடுத்து தனது வியாபாரத்துக்கு பயன்படுத்தினார் என்பது மற்றோர் உண்மையாகும்.

சரியான மேடை வசதிகளோ, நவீன தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்த முடியாததாலேயே கிராமியப் பாடல்கள் அதன் உயிர்த் தன்மையுடன் மக்கள் முன் எடுபட முடியாமல் போயிற்று. இன்று நாட்டுப்புற பாடல்கள் பற்றி ஆய்வு செய்து வரும் பல சமூக அறிஞர்கள் இவைபற்றி நன்கு தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

சினிமா என்ற ஊடகத்தினூடாக கிராமிய இசையை பயன்படுத்தும் பொழுது இளையராஜாவே நினைத்திருந்தாலும் கிராமத்து பாடல்களின் சுயத்தை அப்படியே பேணியிருக்க முடியாது என்பது எவ்வளவு உண்மையோ அவ்வளவு உண்மை இளையராஜாவின் பாடல்கள் கிராமியப் பாடல்கள் இல்லையென்பதும்.

பல குறைபாடுகளுடனும் தன்னும் கிராமியப் பாடல்களை மேடையேற்றி வரும் நவீன கிருஸ்ணன் போன்றவர்களை 'சீரழிப்பவர்கள்' என கடுமையாக விமர்சிக்கும் புதிய கலாச்சாரம் இளையராஜா செய்வதை மட்டுமே 'பீட்சித்துப் பார்த்தார்' என்கிறது.

தமது அடிப்படைக்கு பாதகமில்லை என்று தெரிந்ததும் அன்று அவார்களே (பார்பனர்கள்) அவரை கறுப்புச் சங்கரச்சாரியாராக குனிப்பாட்டிவிடுகிறார்கள். என அன்று சொன்ன புதிய கலாச்சாரம். இன்று வியாபாரப் போட்டியில், தொழிற் போட்டியில் உதிக்கும் வாசகங்களை வைத்து 'இதுவும் கலகம் தான்' என்கிறது.

மாறுபட்ட அளவு கோல்கள்:-

'மசாலாக்களுக்கு ஈடுபாட்டோடு இசையமைக்கும் நபர் சிம்பேனிக் படைக்கும் கலைஞனாக எங்ஙனம் உயர முடியும்.' 'அற்பமான காட்சிகளுக்கு இவர் இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஏன் விரிவாக இசையமைக்கிறார்' என்ற கேள்விக்கு 'நான் பரிசோதனைகள் செய்து பார்க்கிறேன்' என்னும் இளையராஜாவின் பதில் சரியானது என்றும் மசாலாக்களுக்கும் இளையராஜா சாகாவரம் கொடுக்கிறார், அது வியாபாரத்துக்கு, என்றும் குறிப்பிடுகிறார் கட்டுரையாளர் மருத்துவன். இளையராஜா என்ற இசைக் கலைஞன் வியாபாரிகளுடன் சமசரம் செய்து கொள்வதாக குறிப்பிடுகிறார். இளையராஜா மட்டுமல்ல தொழில் முறைக் கலைஞர்கள் அனைவருமே சந்திக்கும் பிரச்சனை இது என்கிறார். இது சரியா? தவறா? என்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். இதே அளவு கோலை வேறு ஒரு இசையமைப்பாளருக்கும், கவிஞருக்கும் மாற்றி போடுகிறது, புதிய கலாச்சாரம்.

மேற்படி அதே புதிய கலாச்சாரம் இதழில் 'ஜென்டில் மென்' படத்தின் இசையமைப்பாளர் ரகுமானையும், வைரமுத்துவையும் 'இசை விபச்சாரியுடன் இலக்கிய விபச்சாரி' என வர்ணிக்கிறது. இங்குதான் முரண்பாடே எழுகிறது. 'இசை ஞானி' இளையராஜா செய்தால் சமரசம் அதையே இசையமைப்பாளன் ரகுமான் செய்தால் விபச்சாரம். இங்கு வாசகர்கள் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுகிறேன். ரகுமானுக்காகவும், வைரமுத்துவுக்காகவும் வக்காலத்து வாங்க வில்லை

என்பதே அது. இளையராஜா இசையமைக்கத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலத்தில் சிம்போனிக் அமைக்கும் அளவுக்கு முன்னேறுவார் என யாராவது ஆருடம் கூறியிருக்க முடியுமா? 'ரகுமானின் கம்ப்யூட்டர் இசையமைப்பில் நிறைந்திருப்பவை விசக் கிருமிகளே' என்றும் அவர் 'இசையைச் சிதைப்பார்' என்றும் ஆருடம் கூறியிருக்கிறது புதிய கலாச்சாரம். ஒருவேளை நாளை ரகுமானும் ஒரு சிம்போனிக் அமைக்கும் அளவுக்கு உயர்ந்து அவர் முஸ்லிம் என்ற காரணத்துக்காக ஒதுக்கப்படும் போது தான் அவரின் திறமையை அங்கீகரிக்குமோ என்னவோ? அடுத்து "குழந்தைகள் பஞ்சு மிட்டாயை விரும்பக் காரணம் எதுவோ அதுவேதான் ரசிகர்கள் 'ஜென்டில் மென்' இசையில் கிறங்குவதற்கும் காரணம் என்கிறது, புதிய கலாச்சாரம்.

இங்கு ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது அவசியம். இசை ரூணியின் "ராக்மா கையைத் தட்டு" வில் மயங்கிக் கிடந்த ரசிகர்கள் தான் ரகுமானின் "உசிலம்பட்டிப் பெண் குட்டியிலும்" கிறங்கிப் போகிறார்கள் என்பதே அது. இசையை ரசிப்பதில் ரசிகர்களிடம் பாகுபாடில்லை. அவர்கள் விசுவநாதனையும் ரசிப்பார்கள், இளையராஜாவையும் ரசிப்பார்கள், ரகுமானையும் ரசிப்பார்கள்.

ராஜாவின் பாடல்களை அணு அணுவாக ஆராயும் புதிய கலாச்சாரம் ரகுமானைப் புறந்தள்ளுகிறது. எத்தனையோ திறமையான பாடகர்களும், கவிஞர்களும் இருக்க அவர்களின் சந்தர்ப்பங்களை தானே எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை ஒரம்கட்டும் இளையராஜாவின் இன்னொரு பக்கத்தை புதிய கலாச்சாரம் ஏனோ கண்டு கொள்ளவில்லை.

சமீகீத வித்துவான்களின் பாராட்டு விழா

இளையராஜாவின் சிம்பனிக் சாதனையைப் பாராட்டி சமீகீத சபாக்கள் இணைந்து அண்மையில்

(28. 11. 93) ஓடு விழா எடுத்துள்ளனர் அதில்

இளையராஜாவை நாங்கள் புரிந்துள்ளோம், உணர்ந்துள்ளோம் அவரும் எங்களைப் புரிந்து

கொள்ள வேண்டும் என வேண்டுகோள்

விடுத்துள்ளனர். ராஜா

பெயர் போது, தான் லண்டனில் இருந்து

திரும்பியதும் பிற்படை

சமீகீத வித்துவான் சேமங்குடி தனது வீடு

தேடிவந்து பாராட்டியதை நன்றியுடன் நினைவு

கூற்றார். அத்துடன் தனக்கு கர்நாடக

சமீகீதத்தில் இசையமைக்கத் தான்

விருப்பம், ஆனால் முடிவற்றவை எனவும்

இப்போதுள்ள சிவமொக்களர்களுக்கு

இசைஞானமே இக்கலை எனவும் கூறியுள்ளார்.

அவர்கள் இவரையும் இவர் அவர்களுக்கும்

'அலுசரித்துப்' போயினர்

இசையமைப்பாளர்களுக்கு கிடையேயான போட்டியினால் ஒருவரால் ஒதுக்கப்படும் நல்ல பாடகர் இன்னொருவரால் பயன்படக் கூடிய சாதகமான அம்சம் உள்ளதென்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அதே வேளை இளையராஜா அளவுக்கு சாதனை எதனையும் படைத்து விடாத ரகுமான், தேவா போன்றவர்களை தலைக்கு மேல் தூக்கிவைத்துக் கொண்டாடும் பார்பனத் தயாரிப்பாளர்கள், இயக்குனர்களின் முயற்சி புரிந்து கொள்ளத் தக்கதே. இவர்கள் இளையராஜாவை ஒரம் கட்டுவதற்காக தேவா, ரகுமன்களை விழா எடுத்துக் கொள்வார்களா? என்பது உண்மையே.

மறுபுறம் தனது ஆதிக்கத்துக்கு கட்டுப்பட மறுப்பவர்களை இளையராஜா உதாசீனம் செய்வார் என்ற கருத்தும் புறக்கணிக்கக் கூடியது அல்ல. 'ராஜா ராஜாதி ராஜன் எங்கள் ராஜா' என்று பாட்டெழுதி தானே தனது உணர்ச்சியற்ற குரலால் பாடி அதனையே கேட்டுக் கேட்டு ரசிக்கக் களை இசைவாக்கம் அடையும்படி பண்ணிவிடும் இளையராஜாவின் "திறமை" பாராட்டப்பட வேண்டியதுதான். அதற்காக மற்றவர்களை தூற்ற வேண்டும் என்பதில்லையே? போற்றவும் வேண்டாம், சரியான விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தை கடைப்பிடிக்கலாமே?

தொழிற் போட்டி நிலவுகின்ற அமைப்பில் சமரசம் செய்துள்ள கலைஞர்கள் படைப்பாளிகளும் உண்டு. அவர்களை சரியாக இனம் பிரித்து அறிவதும் தேவையானதே அதை செய்வது என்பது அவர்களுடைய வியாபாரப் போட்டிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குவது என்பதாக ஆகிவிடக் கூடாது.

அடுத்து எல். சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களை போகிற போக்கில் சாடிவிட்டு செல்கிறது. ஒருவேளை அவர்கள் பார்ப்பனியர்கள் என்பதாலோ அவர்களிடம் உள்ள சிறப்பம்சங்களை காணமறுக்கிறது. அடிமட்ட நிலையிலிருந்து இன்று புகழ், பணம், பங்களாவில் வாழும் இசைஞானிகளை தமிழ்ப் பட உலகில் தரமான கலைப் படைப்புகளை தரமுயலும் படைப்பாளிகளும், கலைஞர்களும் அண்டவே முடியாத போது கைகொடுப்பவர்கள் தான் இந்த எல். சுப்பிரமணியம், எல். வைத்தியநாதன் சகோதரர்கள். மீரா நாயர் போன்ற இயக்குனர்களின் படங்களுக்கு சிறந்த முறையில் இசையை வழங்கியவர் எல். சுப்பிரமணியம், எல். வைத்தியநாதன் "ஏழாவது மனிதன்" உட்பட "உச்சி வெய்யில்" போன்ற படங்களுக்கு இசையமைத்தவர். "ஏழாவது மனிதனில்" பாரதியார் பாடல்களுக்கு உயிரோட்டமாக இசையமைத்தவர். பாரதியார் பாடல்களை கர்நாடக பாணியிலேயே கேட்டு வந்த எம்க்கு அதனைப் பின்தள்ளி பாரதியார் பாடல்களுக்கேயுரிய எழுச்சியுடனும், உணர்ச்சியுடனும் இசையமைத்தவர். இவர்கள் சிம்போனிக் அளவுக்கு சிகரத்தை எட்டாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பணத்தின் சிகரத்தில் நின்று படைப்பாளிகளை உதறுபவர்கள் அல்ல.

"சிறந்த இசைக்கு வார்த்தைகளின் துணை தேவையில்லை என்கின்ற இளையராஜாவின் கருத்தை மேற்கோள் காட்டி இளையராஜாவின் இசையால் நாய்க்குடைகளாக மறைய வேண்டிய பாடல் வரிகள் இசையமுதம் பருகி ஆலமரமாய் நிலை பெறுகின்றன"

எனக் குறிப்பிடுகிறது. இசைக்கு வார்த்தைகளின் துணை தேவையில்லை என்பது சரியே. ஆனால் இது பொதுமையான கருத்து. தமிழ்ச் சினிமாப் பாடல்களுக்கு இது பொருந்தாது. சிம்போனிக் போன்ற உயர்ந்த தன்னளவில் முழுமை பெற்ற இசைவடிவங்களுக்கு இது பொருந்தும். இது இசையின் ஆளுமையை வெளிப்படுத்த மட்டும் கூறப்பட்ட வார்த்தையல்ல. பாடல்களின் கருத்துக்கும், அபிநயத்தையும் அலட்சியம் பண்ணி இசைக்கு அகீத முக்கியத்துவம் கொடுத்ததும், வைரமுத்து போன்ற ஓரளவு கவிநயத்துடன் சினிமாப் பாடல்களை எழுதக் கூடியவர்களுடன் ஏற்பட்ட முரண்பாடிருந்தும் எழுந்ததாகும்.

இளையராஜா போன்றவர்களை பாடல்களை எழுதக் கிளம்பியதும் திறமையுள்ள பாடலாசிரியர்களை புறக்கணித்ததும் இன்று "நாய்க்குடைகளாக" பாடல்கள் தோன்றுவதற்கு ஒரு காரணம் என்பதை புதிய கலாச்சாரம் ஏனோ கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆரம்பகால

இளையராஜாவின் பாடல்களை, திறமையின் கூட்டு முயற்சியால் உருவான பாடல்களை கேட்டுப் பார்த்தால் இது புரியும். அவை இன்றும் சாகாவரம் பெற்றிருப்பது தனியே இசையினால் அல்ல. மாறாக அதன் கவிநயத்துக்காகவும் தான். இங்குதான் "இசைக்கு மொழி வேண்டியதில்லை. ஆனால் மொழிக்கு இசையின் துணை வேண்டியிருக்கிறது என்ற கருத்து கவனம் பெறுகிறது. (இளமை) இவரைப் போற்றிப்பாடும் இவரது தம்பி கங்கை அமரனே "லாலாக்கு டோல் டப்பிம்..." என ஒன்று, "உய்யாலாலா... இஞ்சி இருப்புகி..." இதற்கெல்லாம் என்ன அத்தம் என கிண்டல் பண்ணுகிறார்.

இன்னொரு விடயத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது முக்கியம் எனக் கருதுகிறேன். புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் மத்தியிலிருந்து விவாபார நோக்கமற்று சமூகப் பிரக்ஞையுடன் வெளிவரும் சஞ்சிகைகள் தமக்கென ஒரு தரமான வாசகத் தளத்தையும் கொண்டுள்ளன. அந்த வகையில் அதில் வெளிவரும் கட்டுரைகளும் ஆரோக்கிமானவை யாகவும் விமர்சனப் பாங்கு வாய்ந்ததாகவும் உள்ளன. இந்தப் பின்னணியில் நோர்வேயிலிருந்து வெளிவரும் "சுவடுகளில்" கிபி அரவிந்தனால் எழுதப் பெற்ற இளையராஜாவைப் பற்றிய கட்டுரையையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

ஈழத்து இலக்கியவாதியை (பெயர் தெரியாத) சாடுவதில் தொடங்கிய கிபி அரவிந்தனின் கட்டுரை தனக்கு இளையராஜாவுடன் ஏற்பட்ட நேரடிப் பரிச்சயத்தையும் தொட்டுச் சென்று அவரது புகழ் பாடியிருக்கிறது. இந்தக் கட்டுரையும் எந்தவித விமர்சனப் பாங்கும் அற்றே காணப்படுகிறது. ஆற்றலுள்ள படைப்பாளிகளை இனம் கண்டு போற்றுவதில் எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை. உண்மையான போற்றுதல் அல்லது தட்டிக்கொடுப்பது என்பது அதன் சரி பிழைகளை உணர்த்துவதிலேயே தங்கியுள்ளது. அதுவே சரியான வளர்ச்சிக்கும் இட்டுச் செல்லும். மாறாக போற்றுதல் என்பது துதிப்பாடும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறதா என்ற சந்தேகமே கிபி அரவிந்தனின் கட்டுரை படிக்கும் போது ஏற்படுகிறது.

இத்தகைய எழுத்துக்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் சஞ்சிகைகளின் வாசகர் தளத்தை ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச் செல்லாது. "இந்தியா ருடே" மின் கட்டுரையில் இருந்து மேற்கோள் காட்டும் போது "லண்டனிலுள்ள ஒரு நவீன ஸ்ரூடியோவில் ஒரு இந்தியச் சடங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது..." என முடித்திருந்தார். உண்மையில் "லண்டனில் உள்ள ஒரு நவீன ஸ்ரூடியோவில் ஒரு இந்தியச் சடங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது

பொருந்தாத ஒன்றாகவே இருந்தது" என்றே இந்தியா ருடேயில் கட்டுரையாளர் எழுதியிருந்தார். ஆனால் கிபி அரவிந்தன் தனது புகழ் பாடுதலுக்கேற்ப "நிகழ்த்தப்பட்டது"..... என்ற வரியுடன் முடித்து விட்டார்.

அத்துடன் "இந்தியா ருடே", இளையராஜாவிடம் உள்ள திறமைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவரது குறைபாடுகளையும் (தயாரிப்பாளர், இயக்குனர்களையும் தனக்கு அடிபணியச் செய்பவர், தான் இசையமைக்கிற பாட்டின் முதல் வரியை தானே தொடுப்பவர் போன்றவற்றைச்) சுட்டி ஓரளவு விமர்சனப் பாங்குடன் கட்டுரையை வரைந்திருந்தது. இங்கு கவனம் பெறுவது என்னவெனில் "இந்தியா ருடே" போன்ற வியாபாரச் சஞ்சிகைகளிடம் காணப்படுகின்ற விமர்சனப் பாங்கு கூட இவர்களிடம் இல்லாமல் போனதே.

இறுதியாக, மருத்துவனின் கட்டுரை நல்லதோர் இசை பற்றிய அறிமுகத்துடன் அமைந்திருந்தது பயனுள்ள ஒன்றே. ஆனால் கிபி அரவிந்தனின் கட்டுரை?

பின் குறிப்பு :-

இளையராஜாவிடம் உள்ள திறமைகளை மறுதலிப்பதோ அன்றி அவரை பாராட்டக் கூடாது என்பதல்ல இக் கட்டுரையின் நோக்கம். மாறாக இருக்கும் வரை இருந்து விட்டு அல்லது கறாராக விமர்சித்து விட்டு புகழின் உச்சிக்கு சென்றவுடன் ஆகா.... ஓகோ.... அலையில் அள்ளப்படுவது, விமர்சனப் பாங்கை கைவிடுவது புதிய கலாச்சாரத்தைப் படைக்கத் துடிக்கும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்களுக்கு அழகல்ல என்பதைக் கட்டுவதேயாகும்.

-ராகவன்

ஒரு சாதாரண ரஷியக் குடிமகனின் 93' அக்டோபர் இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் காலை இறை இறைஞ்சல்

எங்கள் குக்குத் தெரியாவிடினும்,
எம் முப்பாட்டனின் பாட்டனுக்குத்
தெரியும் ஜார் பற்றி,
என்றாவது,
எங்களுக்குத் தெரியும்.
ஆயினும்,
இதில் நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

கலையுணர்வு மேலீட்டால்,
எமது கொடி மூவண்ணமயமாதலே அழகுணர்வாம்.

ஒரு ஜார் அன்று
அலாஸ்காவை விற்றார்,
நாம்
ஆக,
ரஷியாவை அடகுதானே வைத்திருக்கிறோம்.
அந்த அவசர ஆலோசனை எமக்குத் தரப்படாமலே
போயிருக்கும்.
-பீளப்போவதில்லை என அறிவினும்
நாம் பொரிமாத்தோண்டுகள்
தம் கண்மூட உலகந்தூங்கு
எண்ணங்கொள் பால்குடிப் பூனைகள்
என்பதெல்லாம் என் கவலைகள், அவமானங்கள்
அல்லவாம்
அதற்காய் 'பொரிஸ்' உம் அவர் மேய்ப்பனும்
உள்ளனராமே
நன்றி.

சுடு என்றார் அவர்
நாங்கள் எங்கள் ஜனநாயகத்தை,
அன்று ஆப்கான், போலந்திற் கட்டதுபோல்
இப்போது எம் மக்களையும் சுட்டுக் காத்துள்ளோம்

எதிராளி உணவு நிறுத்தல், நீர், மின்னெட்டு
இவை கூட ஜனநாயகத்தே இப்போது சேர்த்தியாம்
இது கூட நாம் அறியாது பிழை செய்திருப்போம்
பத்திரிகைகள் நாட்டிற்கு அநாவசியச் செலவு
-எமது 'பொரிஸ்' க்கு எதிரான பட்சத்தே
சீர்திருத்தப் பொருளாதாரத்தில் அநாவசியங்கள் அகற்றலே
முதற்படியாம்
அதுகூட நாம் அறியாது பிழை செய்திருப்போம்
ஜனநாயக முறைப்படி கட்சிகள் தடைசெய்யப்பட வேண்டும்
-அவை தம் எண்ணம் எடுத்தியம்பின் என்மீதே நியதியாம்
இதுகூட நாம் அறிந்திராமலே இருந்திருப்போம்

என் மனைவிக்கு மார்க்ச்ச்சை வாங்கக் கூட
எம் நாட்டிற்கு உலகநிதியக உதவி வேண்டுமாம்
இதுவுங்கூட எமக்கு அறிந்திரா
இவையெல்லாம் சரியான நேரத்தே
'பொரிஸ்' உடே கட்டளைமிட்டு
எமைக்காக்க (ஜந்தாம் அகில) இராட்சகரை
'பில்' அவதாரத்தே எமக்கனுப்பிய
கர்த்தரே,
நன்றி.
உமக்குத் தோத்திரம்
என்றும் அவர்களை எமக்காய்க்
(அல்லது எம்மை அவர்க்காய்க்)
காத்திடும்
ஆமென்.

- நித்ய நிஷ்ப்த யித்ரன்
(93 அக்டோபர் 06, புதன் 19:27)

இ.தொ.காவும் மலையக மக்களும்

(தொடர்-4)

- மலைமகள்

பெளத்த சிங்கள பேரினவாதத்தின் எழுச்சி :

இந்தியர்களுக்கு ஒரு பெரிய நாடு உள்ளது. எங்களுக்கு இச் சிறு துண்டு நிலமேயுள்ளது. இந்த நாடு எங்களுக்கு வேண்டும். இதனை இந்தியர்களிடமிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும்.

இலங்கையின் தேசபிதா என அழைக்கப்பட்ட டி.எஸ் சேனநாயக்கா இந்தியர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவது தொடர்பாக சட்டசபையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின் போது இவ்வாறு கூறினார். இக் கூற்று சிங்கள பெளத்த பேரினவாதத்தின் இந்திய வம்சாவழியினருக் கெதிரான உச்சமான வெளிப்பாடாகும். இவ் வெளிப்பாடு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் எழுச்சியடைந்த தேசியவாதம், பெளத்த சிங்கள பேரினவாதமாக சீரழிந்ததையே காட்டி நிற்கிறது.

இலங்கையில் சிங்களத் தேசியவாதமானது ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் போதே ஆரம்பமாகின்றது. ஆரம்பத்தில் அந் தேசியவாதம் காலனித்துவ அரசுக்கு எதிரானதாகவே வளர்ந்திருந்தது. கண்டிய மக்கள் மத்தியிலிருந்து எழுந்த இத் தேசியவாதம் வீரம் செறிந்த சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கும் காரணமாக விளங்கியிருந்தது. 1818 இல் கண்டிய மக்களால் 'கெப்பிற்றிப் பொல' தலைமையில் நடாத்தப்பட்ட முதலாவது ஆயுதப் போராட்டம், 1848 இல் 'வீரபுரன் அப்பு' தலைமையில் நடைபெற்ற கண்டிய மக்களின் இரண்டாவது ஆயுதப் போராட்டம் என்பன இத் தேசியவாத எழுச்சியினால் ஏற்பட்ட போராட்டங்களாகும். இத் தேசியவாதத்தின் நோக்கம் கண்டியை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுவிப்பதாக இருந்தது.

1833ம் ஆண்டு கோல்புறாக் அரசியல் திட்டம் தீட்டப்பட்ட வகையில் கண்டிய மக்களின் போராட்ட உணர்வை நகக்கியதோடு அவற்றின் பிரதேசங்களையும் கூறுபோட்டிருந்தது. அத்தோடு இவர்கள் மத்தியில் புதிய இனமாக இந்திய வம்சாவழியினரையும் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தது. 1889 வரை அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தையும்

வழங்காதிருந்தது.

அதேவேளை கரைபோர சிங்கள மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் கோல்புறாக் கிற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் தேசியவாதம் தோற்றம் பெற்றது. இத் தேசியவாதத்திற்கு பெளத்த மதத் தலைவர்களே தலைமை தாங்கினர். அந்காரிக தர்மபால இதன் பிரதான தலைவராக விளங்கினார். உள்ளூரில் எழுச்சியடைந்த சிங்கள வர்த்தகர்கள் இதன் ஆதரவாளராக விளங்கினர். பிற்காலத்தில் கோல்புறாக் அரசியல் திட்டத்தின் மூலம் தோற்றம் பெற்ற ஆங்கிலம் படித்த கற்றோர் குழாம் இத் தலைமையை கைப்பற்றிக் கொண்டது.

இவர்கள் மத்தியில் எழுச்சியடைந்த தேசியவாதம் கண்டிய மக்கள் மத்தியில் எழுச்சியடைந்த தேசியவாதம் போல காலனித்துவத்திற்கு எதிரான தேசியவாதமாக இருக்கவில்லை. மாறாக காலனித்துவ ஆட்சியுடன் மோதாமல் ஏனைய சிறுபான்மை இனம், மதம் என்பவற்றோடு மோதுகின்ற சிங்கள பெளத்த பேரினவாதமாகவே எழுச்சியடைந்தது. இச் சிங்கள பெளத்த பேரினவாதம் ஆரம்பத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக திருப்பி விடப்பட்டது. இதன் விளைவே 1915ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சிங்கள-முஸ்லீம் கலவரம். தொடர்ந்து இந்திய வம்சாவழியினருக்கு எதிராக திருப்பப்பட்டது. இந்திய வம்சாவழியினருக் கெதிராக திருப்பி விடப்படும் போது தொடக்கத்தில் பெருந்தோட்டத்துறை சாராத இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு எதிராகவும் பின்னர் முழு இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு எதிராகவும் திருப்பி விடப்பட்டது. இவ்வாறு இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு எதிராக திருப்பப்பட்ட சிங்கள-பெளத்த பேரினவாதத்தின் உச்ச வடிவமே அவர்களின் பிரஜாவுரிமைப் பறிப்பும் வாக்குரிமைப் பறிப்புமாகும்.

இந்திய வம்சாவழி மக்கள் வாக்குரிமை பெறுவது அவர்களின் அரசியல் நிலையை ஸ்திரீப்படுத்தி, கண்டியப் பிரதேசங்களில் சிங்கள மக்களின் அரசியல் நிலையை பலவீனப்படுத்தும் என பரவலாக பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டது. அதேவேளை சிங்கள பெளத்த பேரினவாதத்தின் அப்போதைய தலைமையாக விளங்கிய ஐக்கிய தேசியக்கட்சிக்கு இதற்கு மேலாக

இடதுசாரிகள் பலமடைந்து விடுவார்கள் என்ற அச்சமும் ஏற்பட்டது. இவர்கள் எதிர்பார்த்ததைப் போலவே 1947ம் ஆண்டு தேர்தலில் இந்திய வம்சாவழியினர் சார்பில் ஆண்டிரேலியா, தலவாக்கலை, நாவலப்பிட்டி, மல்கேலியா, பதுணை, அப்புத்தளை தொகுதிகளிலிருந்து 7 பேர் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் சார்பாக தெரிவு செய்யப்பட்டதோடு 14 தொகுதிகளில் இடதுசாரிக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் வெல்வதற்கும் இவர்களது வாக்குகள் காரணமாயிருந்தன.

இத் தேர்தல் முடிவுகள் மூலம் இந்தியர் தேசியவாதமும் அதனை முன்னெடுப்பதற்கான தேசிய இயக்கமும் அரசியல் அந்தஸ்து பெற்று அமைப்பு வடிவம் பெற்றதை பேரினவாதிகள் உணர்ந்தனர். இதனால் ஈவு இரக்கமின்றி அதனைத் தடுக்கும் வழிகளில் ஈடுபட்டனர். அவசரம் அவசரமாக பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தையும் வாக்குரிமைச் சட்டத்தையும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி தமது பேரினவாத வெறிக்கு தீனி போட்டுக் கொண்டனர்.

பிரஜாவுரிமைச் சட்டமும் அதன் பிரதான அம்சங்களும்.

வரலாறு :

இந்திய வம்சாவழியினரின் குடியுரிமை தொடர்பான பிரச்சினை டொனலூர் காலத்திலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. இலங்கையர்களுக்கு ஓரளவு பொறுப்பாட்சி வழங்கிய டொனலூர் அரசியல் திட்ட காலத்திலேயே இந்திய வம்சாவழியினரின் குடியுரிமையை தடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் ஈடுபடத் தொடங்கினர். அவர்களைப் பொறுத்த வரை இயலக்கூடியவரை இந்தியர்களின் குடியுரிமையைப் பறிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இதற்கு அவர்கள் இந்திய வம்சாவழியினர் இலங்கைக்கு குடியேறும் நோக்கத்துடன் வரவில்லை என்றும் வேலைவாய்ப்புத் தேடியே வந்தனர் என்றும் நிரந்தரமாகத் தங்கும் நோக்கம் அவர்களுக்கில்லை என்றும் கூறினர். பிரித்தானிய அரசாங்கம் பெருந்தோட்ட பொருளாதார முயற்சிகளை நோக்கமாகக் கொண்டும் ஆங்கிலேயரிடம் நிலங்களை இழந்த சிங்கள விவசாயிகளின் எதிர்ப்பினை மட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடனேயே இந்திய வம்சாவழியினரை குடியேற்றினர் என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

1940 இல் டில்லியில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர்களுடனான பேச்சு வார்த்தையில் கூட சிங்களத் தலைவர்கள் இதனையே வற்புறுத்தினர். ஆனால் இந்திய தரப்பின் நோக்கம் இதற்கு எதிர்மாறானதாக இருந்தது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இந்தியாவிலிருந்து

குடிபெயர்ந்தோர் குடிபெயர்ந்த நாட்டின் பிரஜைகளாக கருதப்படவேண்டும் என்பதே கருத்தாக இருந்தது. இரு தரப்பினரும் முரண்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்ததால் இம் மாநாட்டில் தீர்மானகரமான முடிவுகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை.

இதன் பின்னர் 1947ம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரதமர் டி.எஸ் சேனநாயக்காவுக்கும் இந்திய பிரதமர் நேருவுக்கும் இடையில் புதுடில்லியில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. இடையில் புதுடில்லியில் ஒப்பந்தம் ஒன்றும் பேச்சுவார்த்தையின் முடிவில் ஒப்பந்தம் ஒன்றும் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ் ஒப்பந்தத்தில் குடியுரிமை நிபந்தனைகள், வாழ்ந்த காலம், சீவனோபாயத்திற்கான வழிகள், விண்ணப்பிக்கும் முறை என்கின்ற அம்சங்கள் அடங்கியிருந்தன. இவ் அம்சங்கள் தொடர்பாக கருத்திற்கு எடுப்போம், ஆலோசிப்போம் என கூறப்பட்டதே தவிர திட்டவாட்டமாக கூறப்படவில்லை. இதனால் இலங்கை அரசு ஒப்பந்தத்தின் அம்சங்களை நடைமுறையில் செயற்படுத்த முன்வயவில்லை.

கதந்திரம் கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து இந்திய அரசுடனான பேச்சுவார்த்தைக்கு புறம்பாக இலங்கை தன்னிச்சையாக குடியுரிமைச் சட்டங்களை இயற்றியது. 1948 டிசம்பர் 15ம் திகதி குடியுரிமைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச் சட்டம் முழுக்க முழுக்க இந்திய வம்சாவழியினரில் பெரும் பகுதியினருக்கு குடியுரிமையை மறுப்பதாகவே அமைந்திருந்தது. விண்ணப்ப நிபந்தனைகளே பெருமளவுக்கு இறுக்கமானதாக இருந்தது. இந்திய வம்சாவழியினரைப் பொறுத்தவரை நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையிலேயே இருந்தனர்.

இக் குடியுரிமைச் சட்டப்படி ஒருவர் இலங்கையின் பரம்பரைக் குடியுரிமையைப் பெறவேண்டுமாயின் அவர் குறிப்பிட்ட திகதிக்கு முன்னர் பிறந்திருப்பாராயின் அவர்களுடைய தந்தை இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் அல்லது தந்தைவழிப் பாட்டனும் தந்தைவழி முப்பாட்டனும் இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. ஒருவர் குறிப்பிட்ட திகதிக்கு முன்னர் இலங்கைக்கு வெளியே பிறந்திருப்பாராயின் அவருடைய தந்தையும் தந்தைவழிப் பாட்டனும் இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் அல்லது தந்தைவழிப் பாட்டன் இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் என்றும், குறிப்பிட்ட திகதிக்குப் பின்னர் பிறந்தவர்கள் பிறப்பு நிகழ்ந்த போது அவர்களுடைய தந்தை இலங்கைப் பிரஜையாக இருந்திருந்தால் மட்டுமே குடியுரிமை கோர முடியும், விண்ணப்பதாரர் குறிப்பிட்ட திகதிக்குப் பின்னர் இலங்கைக்கு வெளியே பிறந்திருந்தால் அவருடைய பிறப்பு உரிய அதிகாரியிடம் பதிவு

செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது. குறிப்பிட திகதியாக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட டிசெம்பர் 15ம் திகதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இது போன்று பாட்டன், முப்பாட்டன் ஆகியோருடைய பிறப்பு பற்றிய ஏற்பாடுகள் அமெரிக்காவின் தென் மகாணங்களில் கறுப்பர்களுக்கு குடியுரிமை மறுக்கும் நோக்குடன் கொண்டுவரப்பட்ட விதிகளுக்கு சமனானதாகும் என கலாநிதி சந்திரசேகரன் தனது இலங்கை-இந்தியர் வரலாறு என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். இலங்கையில் அப்போது வசித்த இந்திய வம்சாவழியினரில் 75 வீதமானவர்கள் இலங்கையில் பிறந்தபோதும் கூட தந்தை, பாட்டன், முப்பாட்டன் என்போரது பிறப்பை அவர்களால் நிரூபிக்க வேண்டியிருந்ததால் குடியுரிமையை பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

உண்மையில் குடியுரிமைச் சட்ட காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் பலரது பிறப்பைக் கூட நிரூபிக்க முடியாத நிலையே அன்று இருந்தது. ஏனெனில் 1920ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே பிறப்புப் பதிவு ஆவணங்கள் இலங்கையில் ஒழுங்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. அதற்கு முந்தைய பிறப்புப் பதிவு ஆவணங்கள் நாட்டின் பல பாகங்களில் காணப்பட்டிருக்கவில்லை. "பிறப்புப் பற்றிய இவ் ஏற்பாடுகள் தனக்கும் பிரச்சினையாக இருந்தது என்றும் தன் தந்தையின் பிறப்பு ஆவணங்கள் இல்லாமையினால் குடியுரிமை விண்ணப்பத்தின் சில பகுதிகளை தன்னால் நிரப்ப முடியவில்லை" என கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான பீட்டர் கெனமன் பின்னாளில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தளவுக்கு இலங்கை பிரஜைகள் கூட பூர்த்தி செய்வதற்கு கஷ்டமாக இருந்த ஏற்பாடுகளை இந்திய வம்சாவழியினர் எவ்வாறு பூர்த்தி செய்ய முடியும்? அதுவும் பிறப்பின் பதிவுகளின் முக்கியம் பற்றி எதுவும் தெரியாத பிற்காலத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளின் பதிவுகளைக் கூட ஒழுங்காக வைத்திராத பாமரத் தொழிலாளர்களால் எவ்வாறு தான் படிவங்களைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

குடியுரிமை வழங்குவது தொடர்பாக இலங்கை சர்வதேச நடைமுறைகளைக் கூட எள்ளளவும் பின்பற்றியிருக்கவில்லை. சர்வதேச ரீதியாக நாடுகள் குடியுரிமையை வழங்கும் போது பிறப்பையே முதன்மையாகக் கவனத்தில் எடுக்கின்றன. விண்ணப்பிக்கும் நபர் குறிப்பிட்ட நாட்டில் பிறந்திருந்தால் அவருக்கு குடியுரிமையை அந் நாடு வழங்குகின்றது. பிரித்தானியாவின் குடியுரிமைச் சட்டம் ஒருவர் பிரித்தானியாவில் பிறந்திருந்தால் அவர் சில புறநடையான ஏற்பாடுகளுக்கு உட்பட்டாலன்றி பிரித்தானியாவின்

பிரஜையாக கருதப்படுவார்" எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

கனடிய குடியுரிமைச் சட்டம் "சட்டம் தொடங்கிய அல்லது பின்னர் கனடாவில் பிறந்தவர்கள் பரம்பரைப் பிரஜைகளாக கருதப்படுவார்கள்" எனக் கூறுகின்றது. இலங்கை குடியுரிமைச் சட்டம் மாத்திரம் பாட்டன், முப்பாட்டன் பிறப்பு பற்றிக் கேட்கின்றது. எப்படியாவது பெரும்பான்மையான இந்திய வம்சாவழியினரின் குடியுரிமையைப் பறிப்பதே அரசின் நோக்கமாக இருந்ததையே இது காட்டுகின்றது. இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் இலங்கையிலுள்ள 8 இலட்சம் இந்தியர்களில் 50,000 பேர் மட்டுமே இச் சட்ட மூலம் குடியுரிமை பெறுவார்கள் என டி.எஸ்.சேனநாயக்க 1946 இல் கண்டியத் தூதுவரிடம் கூறியிருந்தார்.

(தொடரும்)

26 <

மறந்து போனேன். இடைவிடாது படம் பார்க்கும் அவர்களின் போராட்ட உணர்வு பற்றி எண்ணினேன். ஊருக்கு மாத்திரம் தான் உனக்கு (எனக்கு) இல்லை என்ற மாதிரி இருந்தது.

♦♦♦

அண்மையில் இன்னொரு நண்பரிடம் சென்றேன். 4.5 படக் கொப்பிகள் மேசையில் இருந்தது. என்ன, இவ்வளவு கொப்பியையும் எப்போ பார்த்து முடிக்கப் போகிறீர்கள் என்றேன்? (வாசகர்கள் மண்ணிக்கவும் என் நிலையில் இருந்து தான் அவரிடம் இதனைக் கேட்டேன்) இல்லையடா, மக்கள் கடைக்குப் போனானால் (மக்கள் கடை புலிகளால் நடத்தப்படுவது வாசகர்களுக்குத் தெரியும் என நினைக்கிறேன்) மற்றக் கடைகளை விட அங்கை மலிஞ்ச வாடகை, அதுதான் என்றார்.

♦♦♦

அண்மையில் இன்னொரு நான். ஏதாவது நாட்டுச் செய்திகள் கேட்போம் என எண்ணி புலிகளின் செய்திச் சேவை தொலைபேசி இலக்கத்தை அடித்துவிட்டு செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தேன். செய்தியின் முடிவில், இரண்டு நான் சுழித்து தென்னிந்திய சினிமா பாடகி ஜானகி குழுவின் வருகையையும் அந்த நிகழ்ச்சி எங்கு நடைபெறும் என்பதனையும் செய்தியாகவே சொல்லிற்று.

நாட்டில் இருப்பவர்கள் மட்டும்தான் இப்படி.....

நாம் எப்படியும்.....

ஆதரித்துச் சொல்வது மட்டும்தான் எம் பொறுப்பு!

- அப்பு

செழியனின்

கவிதைத் தொகுதிகள்

மரணம்

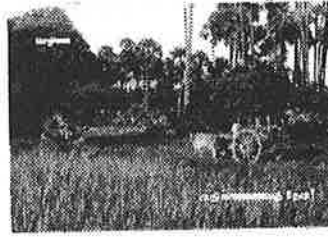
-(1985, செப்டம்பர்)

அதிகாலையைத் தேடி

-(1993 ஏப்ரல்)

ஓர் ஒப்பீட்டு விமர்சனம் !!

-லோகதாஸ்

வெளியீடு : Kalam
3000, Victoria Park Ave, # 438,
North York, ont,
Canada.

ஈ விதை விமர்சனம் என்றதும் இன்று சோலைக்கிளி யின் கவிதைகள் தவிர்க்க முடியாதபடி நினைவுக்கு வந்துவிடுகின்றன. குறிப்பாக ஈழத்துக் கவிதை பற்றி எழுத முனைப்படுவோர் பலருக்கும் இதுதான் நிலைமை. ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டது போன்று, ஈழத்துப் போராட்டச் சூழலுடன் தமிழ்க் கவிதையுலகு புதுக் கவிதைத் தளத்தில் ஆழக் கால்பதித்தது. இதிலும் சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் சர்ரியலிச (Surrealism) கூறுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு இன்னொரு புதிய பரிமாணத்தை (புதிய தளத்தில் என்றும் குறிப்படலாம்) கட்டி நிற்கின்றன.

எம்.எல்.எம். அன்சார் உள்ளடங்க ஈழத்து இளங்கவிஞர்கள் பலரும், இன்னும் புலம் பெயர்ந்தோர்களில் சுகன் உட்பட வேறு சிலரும் சோலைக்கிளியின் இதே பரிமாணத்தை முட்ட முனைப்பட்டுள்ளனர். எனினும் சோலைக்கிளியின் கவிதைகளில் சொற்கள் சுதந்திரமாக வந்து விழுகின்ற குக்குமத்தை விளங்கிக் கொண்டால் இவர்களது கவிதைகள் மேலும் சிறப்பும்.

ஈழத்துக் கவிதை புதிய பரிமாணத்தை முட்டி நிற்கின்ற இவ்வேளையில் தான் செழியனின் அதிகாலையைத் தேடி தொகுதியினைப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் இயக்கங்களின் இயக்கப் போக்கு மேலோங்கியிருந்த வேளையில் சேரன், ஜெயபாலன் போன்றோரை அடுத்து இயக்க நண்பர்களிடமும், வெளியிலும் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு போராளிக் கவிஞராகத் திகழ்ந்தவர் செழியன்.

85 காலப் பகுதியில் ஈழத்துப் பெரும் மதிற் சுவர்கள் எல்லாம் செழியனின் கவிதைகளால் நிரம்பியிருந்ததை இன்றும் நினைவுபடுத்திக் கொள்வோர் பலர்.

மரணத்தைக் கண்டு
நாம் அஞ்சவில்லை
ஒரு அநாதைப் பிணமாய்

ஒரு அடிமையாய்
புதிய எண்ணார்களுக்காய்
நெருக்களில் மரணியபதை
நாம் ஷெல்கிரோம்

இவை காலத்தின் தேவையோடு இன்னும் உயிர்த்துடிப்புடன் விளங்கும் செழியனின் கவிதை வரிகளில் சில. மேலும், 85 மே 14 அனூராதபுரம் பஸ்நிலையப் படுகொலை நினைவாக எழுதப்பட்ட ஒரு சிங்கள நண்பிக்கு மற்றும் கணநிகழ்வு, பெர்லினுக்கு ஒரு கடிதம் என்று செழியனின் கவிதைகள் பலவற்றை நினைவு படுத்திக் கொண்டே போகலாம்.

போராளிகளோடு தன்னையும் ஒரு போராளியாக இணைத்துக் கொண்டே உணர்வுகளுடன் பிரசுரிக்கப்பட்ட இல்லாமல் போன தோழனுக்கு மரணம் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை அடுத்து நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் வந்திருப்பது தான் அதிகாலையைத் தேடி . இத் தொகுதியினூடாக செழியனிடம் ஒருவித பாய்ச்சலை எதிர்பார்த்தவர்களுக்கு பெரும் ஏமாற்றம். கவலை தரும் விசயம் முன்னைய செழியனைத் தரிசிக்க முடியவில்லை என்பது தான்.

எளிமையான பதப் பிரயோகமும், நம்பிக்கையை வளியுறுத்தும் படிமங்களுடன் கவிதைகள் முடிவுறுவதும் செழியனின் கவிதைகள் பற்றிய பொதுவான கருத்து. அதிகாலையைத் தேடி தொகுதியிலும் ஒரு சில நீங்கலாக ஏனைய கவிதைகள் அனைத்தும் நம்பிக்கைக் குரல்களுடனேயே முடிவுறுகின்றன.

மரணம் தொகுதியின் கவிதைகள் போராட்டச் சூழலில் இருந்து பிறந்தவை. உணர்வைத் தொடுகின்றன. உள்ளத்தையும் பாதிக்கின்றன. முடிவுகளில் காணப்படும் படிமங்களுடன் கூடிய நம்பிக்கைத் தொனி விடுதலைக்கான முத்தாய்ப்பாய் அமைந்து விடுகிறது. ஆனால்

அதிகாலையைத் தேடி கவிதைகள் அன்னிய தேசத்தில் இருந்து பிறந்தவை. செழியனின் சமூகப் பார்வையில் விச்சக் குன்றியிருப்பதைக் கோடிடுகிறது. உணர்வைத் தொடுவதாக இல்லை. இதனால் முடிவுகள் நம்பிக்கைத் தொனியுடன் படிமங்களைக் கொண்டிருந்த போதும், அவை பல வர்ணங் கொண்ட கடதாசிப் பூக்களே!

அன்று தொடக்கம் இன்று வரை செழியனின் கவிதைகள் ஒரே சுற்று வட்டத்திற்குள் தான் நின்று சுழல்கின்றன. சில கவிதைகள் உட்பொருளில் கூட வித்தியாசம் அதிகம் இருப்பதில்லை. இவ்விரு தொகுதிகளுக்கிடையிலும் காணப்படும் வித்தியாசம் பின்னோக்கிய முன்னேற்றம் தான் .

கிணற்றடிமில்

கிடைகள் பரப்பிய பூ ந்திருக்கும்

வேய் மரத்தில்

சில நாட்களாகவே

ஒரு குஞ்சுக் காகம் கரைகிறது.

எங்கள் தேசத்து மனிதர்களைப் போலவே

என்ன துயரம் நொந்ததோ?

இப்படித்தான் தொடங்குகிறது அதிகாலையைத் தேடி கவிதை. இவ் வரிகள் மரணம் தொகுதியில் தோழனுக்கு ஒரு கவிதை துப்பாக்கி மட்டுமே வைத்திருப்பவர்கள் ஆகிய கவிதைகளின் தொடக்கத்தை சட்டென்று நினைவு படுத்துகின்றன.

முன்னையதில்

(தோழனுக்கு ஒரு கவிதை)

அச்சம் நரும் வேளையில்

சோடகக் காற்றின் தடவல்

நெடுவோர்த்து வேய்மரத்தில்

சோகம் தொனித்த

ஒரு குருவிமீன் கூச்சல். . .

பின்னையதில் (துப்பாக்கி மட்டும் வைத்திருப்பவர்கள்)

அது

ஒரு பின்னிரவு

நேரமாக இருக்கலாம்

மௌனம் உறைந்துபோன

அந்த இரவு வேளையில்

என்ன கெட்ட கனவோ

நூக்கம் விழித்து

ஒரு பறவை கீச்சிட்டது.

மேலும் இக் கவிதைக்கும் அதிகாலையைத் தேடி யில் வரும் துப்பாக்கிகளைப் பற்றி கவிதைக்கும் அதிக ஒற்றுமை உண்டு. ஒரே விசயத்தை வெவ்வேறு வார்த்தைகளில் கூறுகிறது. செழியனைப் பொறுத்தவரை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் காணப்பட்ட வெவ்வேறு பிரச்சினைகளை (முன்னையதில் இயக்க முரண்பாடுகளினால் சுடுபவர்களையும், பின்னையதில் இந்திய இராணுவத்துடன் துப்பாக்கி தூக்கிச் சென்றவர்களையும்) பாடியிருப்பதாக நினைக்கலாம். ஆனால் கவிதையின் உட்பொருள் இவற்றை வேறுபடுத்தவே இல்லை.

குறிப்பாகக் கூறின் அதிகாலையைத் தேடி , எழுதியே முடிப்போம் , துப்பாக்கிகளைப் பற்றி ஆகிய கவிதைகள் எழுதப்பட்ட காலப் பகுதியில் எமது மண்ணில் இந்திய இராணுவத்தினால் யுத்தம் ஒன்று நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது என்றும், இந்திய இராணுவத்தோடு சில குழுக்கள் செயல்பட்டு வந்தது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் மேற்படி கவிதைகளில் அவரது குறிப்புரைக்கேற்ப இந்திய இராணுவம் தாய்மண்ணில் தரித்திருந்ததற்கான அவர்களுடன் கூடி நின்ற குழுக்களைச் சுட்டுகின்ற எத்தகைய தடயங்களையும் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.

அதிகாலையைத் தேடி கவிதையில் ...

அந்நியர்களால் தொடர்ந்து

கறை படையும் தேசம்

நெடுக்களில் நிர்வானமாய்

புதிய துப்பாக்கிகளின் நடமாட்டம்

ஆகிய வரிகளும்,

எழுதியே முடிப்போம் கவிதையில் ...

முதுகுக்குப் பின்னே முரட்டுத் துவக்குகள்
முழிசிப் பார்த்தபடி

என்ற வரிகளும் மட்டுமே எமது தேசத்தில் அந்நியரின் இருப்பைச் சுட்டுவதாக ஓரளவுக்கு நினைக்கலாம்.

இதுவும் மரணம் தொகுதியில் வரும் தோழனுக்கு ஒரு கவிதையில்...

தோழ!

அந்நியர்கள் இன்னமும்

எங்கள் வயல்களில்

எங்களுது வடவிகளில்
எங்களுது முற்றங்களில் எல்லாம்
சுற்றிச் சுற்றி
துவக்கோடு
அலைந்தபடி

இவையையும்
இவையது துப்பாக்கியையும் கண்டு
அஞ்சியபடி
நாங்கள்
முடங்கிக் கிடக்கப் போவதில்லை.

என்று இலங்கை இராணுவம் தரித்திருந்த காலத்தில்
பிறப்பெடுத்த வரிகளுக்கு ஒப்பாக முடியாது.

அந்நிய மண்ணில் வாழ்ந்த போதும் சமூகப்
பொறுப்புடையோர் பலரிடம் காணப்படுவது போலவே
தாய் மண்ணின் தவிப்பு செழியனையும்
ஆட்கொண்டிருக்கிறது. இது இன்று புகலிடங்களில்
வாழும் ஏராளமானவர்களிடம் காணப்படும் ஒரு
பரிதவிப்பு . இத் தவிப்பினை நிலவும் நானும் ,
அம்மாவுக்கு , அழாதே அம்மா ஆகிய
கவிதைகளில் அதிகமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆனால் மரணம் தொகுதியில் பெர்லினுக்கு ஒரு
கடிதம் கவிதையில்.....

தொலைநூர தேசத்தில்
ருளிர் உறைக்கும் இரவில்
நீண்ட நேரம் கண் விழித்திருந்து
அவள் எழுதிய கடிதம்
மிக நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு. . .

எங்கள் முற்றத்து
மாயரத்தோடு
எங்கள் கிராமத்து
செம்மணலோடு
எங்கள் தேசத்தின்
பலைய வடவிகளோடு
.

என்று தாய் மண்ணில் இருந்து கொண்டு
துாரதேசத்தையும் தாய்மண்ணின் சூழலையும் தொட்ட
அளவுக்கு அந்நிய மண்ணிலிருந்து கொண்டு தான்
வாழும் தேசத்தையும், தாய்மண்ணையும் தொட்டுணர்த்த
முடியவில்லை. தவிப்பின் வெளிப்பாடு பூரணத்துவம்
பெறவில்லை. என்றாலும்,

ஒரு அநிகாவை வேளையில் இருக்கலாம்

அந்நியமும் நேரமும் இருக்கலாம்
அந்நி சாந்தது இருள் குழிந்து
நிலவு எழும் நேரமாயும் கூட இருக்கலாம்

நான்
என் தேசத்திற்குச் செல்வேன்
தேசம் எளிகின்ற போதும்
அது எழுகின்ற போதும்
ஊழ்கின்ற
என் தேசத்து மனிதர்களோடு
புன்னகை செய்வேன்

என்று நிலவும் நானும் கவிதையின் முடிவிலும்,

அங்கே
நிலங்களுக்குக் கீழாக
நீ ஓழிந்து வைத்த
உன் புதல்களின்
மலைகளுக்கு மேலாக
எழுந்து வருகிறார்கள்
இரவு
எப்போதும் நீண்டும்
ருளிக்கின்ற பளி
உறைந்தே வாயும் இருப்பதில்லை

என்று அழாதே அம்மா கவிதையின் முடிவிலும்
வருகின்ற நம்பிக்கைத் தொனிகள் வாசிப்போரின்
உணர்வைக் கிளர்த்தி விடக் கூடியவை. ஆயினும்,
செழியனின் சமுதாயப் பார்வை இக் கவிதைகளில்
வீச்சுடன் காணப்படாமையினாலும் யதார்த்த சூழலுக்கு
புறம்புபட்டு நிற்பதாலும் யதார்த்த நிலைமைகளுடன்
ஒர்மிட்டு மேலும் ஒருமுறை இக் கவிதைகளை
வாசிக்கின்ற போது உணர்வுகள் அடங்கிப் போவதை
உணரலாம். சுதந்திரம்-1990 கவிதை அக் காலகட்டத்தில்
யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய ஜனநாயகம் பற்றிய ஒரு
சிறந்த பதிவு.

செழியனின் கவிதைகளில் சேரனின் தாக்கம் அதிகம்
என்பது பொதுவான கணிப்பு. சுதந்திரம்-1990
துப்பாக்கிகளைப் பற்றி ஆகிய கவிதைகள் இக்
சுற்றிற்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுக்கின்றன.

இப்படியாகும் என்று யார் நினைத்தார்கள்? எளிகின்ற
தேசத்தில் வாழ்கின்ற மனிதர்களோடு வாழ்வதற்கான
என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருந்தேன். துரத்தி
விட்டார்கள், பூக்களையும் பறவைகளையும், காற்றையும்
மறுக்கின்றவர்கள்.

துப்பாக்கிகளோடு திரிகின்ற காலம்

அற்பனுக்குப் பவுசு வந்தால்.....

அரசியல் விபத்தில் இலங்கைக்கு வந்து வாய்ச்ச இன்னொரு ஜனாதிபதி விஜயதுங்க. 'பிரேமதாசா பரவாயில்லை' என்று சனம் சொல்லுமளவுக்கு விஜயதுங்கா 'இன்னமும் இறங்கிக் காட்டுகிறேன் பா' என்று செயற்படத் தொடங்கிவிட்டார்.

அந்த மனுசனுக்கு எல்லாம் மறந்து போய்ச்சோ மாறாட்டமோ தெரியவில்லை. 'இலங்கையில் நடப்பது இனப் பிரச்சனையல்ல, பயங்கரவாதப் பிரச்சனைதான்' என்று அறிவித்துள்ளார். 'இலங்கையில் 40 சதவீதமான தமிழர்கள் சிங்களப் பகுதிகளில் குடியிருக்கிறார்கள், தொழில் புரிகின்றார்கள். ஆனால் வடக்கில் 'பஜாய்' (சூத்து) நடக்கிறது... இப்படி அவர்களால் வாழ முடிகிறதென்றால் எப்படி இதை இனப்பிரச்சனை என்பது?' -கேட்பவர் விஜயதுங்கதான். ஒரு ஜனாதிபதி ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்.

'சிங்களப் பகுதிகளில்.....' என்றால் வடக்கு கிழக்கு தமிழின பாரம்பரிய மண் என்று அவருக்கு நினைப்பு இருக்கிறதல்லவா? அந்த மக்கள் அரகக்கெதிராக பேராடுகிறார்கள் என்றால் அதற்குப் பெயர் பயங்கரவாதமா? வட-கிழக்கில் இன்று தமிழ் மக்களின் போராட்டம் எத்திசையில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பது தமிழ் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரம். இதில் எழும் பிரச்சனைகளை முகம் கொடுப்பது என்பதும் தமிழ் மக்களதுதான். இதற்கு இலங்கை அரசையோ இந்திய அரசையோ நாட தமிழ் மக்களெல்லாம் கொழும்பு தமிழ்க் குழுக்களுமல்ல.

1983 இல் சிறைச்சாலைக்குள் அலவாங்கு, கோடரி அனுப்பியதிலிருந்து வடக்கு கிழக்கு மக்களின் மேல் குண்டு வீசும் விமானங்கள் பறக்க விடுவது வரை இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் விஜயதுங்க இலங்கையில் தான் இருந்தார். ஆனாலும் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை அவருக்கு பயங்கரவாதப் பிரச்சனையாகப் போய்விட்டது.

இது வக்கிரமும் கோமாளித்தனமும் நிறைந்த அறிவிப்பு.

இதற்கு அடி விழுந்தாற் போல் புலிகளின் பூநகரித் தாக்குதல் அமைந்தது. நாகதேவன் துறையும் பூநகரி முகாமும் புலிகளால் தகர்க்கப்பட்டது. சுமார் 900 க்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் உயிரிழந்தனர். நூற்றுக் கணக்கான இராணுவத்தினர் ஓடி ஒளிந்து... அலைந்து திரிந்து... அவஸ்தைப்பட்டனர். இவர்களில் பலரும் புலிகளால் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது கைதுசெய்யப்பட்டனர் என்றெல்லாம் பரபரப்படைய வைத்த செய்திகளில் விஜயதுங்க பதறிப்போனார்.

'பூநகரியைக் கைப்பற்றுங்கள்! புலிகளின் கவனத்தைத் திசைதிருப்புங்கள்!' என்றார். எல்லாத்துக்கும் சனம்தானே கிடைச்சது. யாழ்ப்பாணத்தின் மீது குண்டு வீசங்கள் என்று படையினருக்கு கட்டளைபிடாராம் சர்வ அதிகாரமும் படைத்த ஜனாதிபதி. மனித உயிர்கள் அவ்வளவு மலிவாய்ப் போய்விட்டது அவருக்கு! இந்த லட்சணத்துடன் தான் இலங்கையில் ஒருவர் ஜனாதிபதியாக இருக்க முடியும் என்றாகிப் போய்ச்சோ?

முன்னர் யாழ்தேவி நடவடிக்கை என்று இராணுவத்தினர் புறப்பட்டதும் சிளாலியுடன் திருப்பி அனுப்பப்பட்டதும் பழைய சங்கதி. இராணுவத்தினர் சோர்வடைந்திருந்தனர். ஆயுதம் வேணுமென்றனர்- ஆட்பலம் தேவை

கார்த்திகை

மார்கழி

1993

இரு மாதத்துக்கு
ஒருமுறை
வெளிவரும் இதழ்

என்றனர். அரசு சம்மதித்தது, அனுப்பியது. அடுத்த யாழ்தேவி நடவடிக்கையை தொடங்க பெரும் தயாரிப்புச் செய்தனர். அந்தச் சந்தடியில் இராணுவத்தின் மன வலிமையை உகப்பிட முயன்றனர். பூநகரி அடியோடு மீண்டும் நெற்றியில் கைவைத்தனர்.

தை மாதத்துள் கிழக்கையும் பூன் மாதத்துள் வடக்கையும் இராணுவம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்று விஜயதுங்க குத்துமதிப்பாய் காலக்கெடுவும் கொடுத்திருந்தார். 'போரை வெல்லுங்கள், பதவியுயர்வு காத்திருக்கிறது' என்று இராணுவத்தினருக்கு முட்டாசு காட்டினார்.

5ம் வகுப்புக் கல்வி, 5அடி உயரம், 5000 ரூபா சம்பளம் பேசி 7000 பேரை திரட்டினார். போர்க் கொடுமைகளைக் காணச் சகிக்காத 35 பேர் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். இராணுவத்திலிருந்து இதுவரை 4000 க்கு மேற்பட்டோர் வெளியேறி விட்டனர். உயர் அதிகாரிகள் மத்தியில் உற்சாகமற்ற நிலை நிலவியது. இதற்குத் தெம்பு கொடுக்க விஜயதுங்க முயற்சிக்க..... புலிகள் இராணுவ முகாம்களைத் தாக்க..... மீண்டும் இராணுவம் சோர்வடைய..... இப்படியே இராணுவத்தீர்வு 'முன்னேறுகிறது'.

இந்த பத்துவருட காலத்திலேயும் நடந்த தாக்குதல்களில் மிகப்பெரிய தாக்குதல் இது (பூநகரி) என ஐரோப்பிய தொடர்பு சாதனங்களே இது பற்றிக் குறிப்பிட்டன. ஒரு ஜனாதிபதியின் இனவாதப் பேச்சுக்கு விழுந்த அடி, பெரும் அழிவுக்குத் தயார்ப்படுத்திய இராணுவத்தினரை நிலைகுலைய வைத்த அடி என்ற அளவில் இத் தாக்குதல் தமிழ் மக்கள் தரப்பில் வரவேற்பிற்குரியதே.

இந்த அமளியில் புலிகளின் தந்திரத்தையும் மறப்பது கடினமானது. இப்போ மாததையா, யோகி சர்ச்சைகள் எழுந்த நேரம். அதை பூநகரித் தாக்குதலின் சந்தடிக்குள் புதைத்துவிடும் முயற்சியில் புலியின் உயர்மட்டம் வெற்றிபெறுமா? இல்லையா? என்பது காலம் கதைசொல்லும் சங்கதியாக இருக்கும்.

யாழ்தேவி நகர்ந்த விவகாரம் பற்றி ஒக்டோபர் 10ம் திகதிய இதழில் Sunday Times நிருபர் இக்பால் அத்தால் எழுதினார். இராணுவ தரப்பிலுள்ள பூச்சாண்டிகளை வெளிக்கொணர்ந்தார். இக் கட்டுரை இராணுவத்தின் மனநிலையை சிதைத்துவிடும் என்று உயர்ப்பட்டம் சினந்தது.

'விஜயதுங்க மட்டும் இலங்கைப் பிரச்சனையை பயங்கரவாதப் பிரச்சனை என்று சொல்லலாம், நான் இப்படிச் செய்யக்கூடாதா' என்று இராணுவ தளபதி சிசில் வைத்தியரட்ண நினைத்தார் போலும்! சண்டே ரைம்ஸ் நிறுவன உரிமையாளர்-ரஞ்சன் விஜயவர்த்தனாவுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். இக்பால் அத்தாலை உடனடியாக சண்டே ரைம்ஸ் நிறுவனத்திலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும், இல்லாவிடில் ரயர் மாலைதான் போடவேண்டிவரும் என்று எச்சரித்தார்.

இலங்கையில் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தின் லட்சணம் இது. நாட்டில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதும் பாதுகாப்புப் படையின் கடமை என்பார்கள். அதன் தளபதியோ இப்படி மிரட்டுகிறார். சும்மா பேச்சு வாக்கில் கதைத்துவிட்டு போகும் விசயமா இது. இதுவும் வக்கிரம் நிறைந்த கோமாளித்தனம்தான்.

சந்தா விபரம் :

தனிப்பிரதி : 3 SFr
வருட சந்தா : 22 SFr

ஐரோப்பிய நாடுகளிற்கு
- 25 SFr

Postcheck Konto :
30-37152-1
Manitham

Bank Konto :
Schweizerische
Kreditanstalt
3001 BERN
Nr- 220348-70

இலங்கை இந்தியா
-இலவசம்

சிரிப்பேன்.

இவர் இப்படி அரைகுறையா வேல செய்வதற்கு என்ன காரணம் என்டா யோசிச்சுக் கொண்டு வேல செய்வது தான். மனுசி இவரோட இங்க சவீசில், போன வருசம் தான் வந்தவா. ஆனால் மூன்று ஆண்ட பிள்ளைகளும் ஊரில். மூத்தவனுக்கு 15 வயது. மூன்றாவது கடைசிக்கு 10 வயசு. இதில் மிகவும் பரிதாபம், கடைசி மகன் பிறக்கேக்க இவர் இங்க வந்து மூன்றாவது மாதம். ஆக பத்து வயதான பிள்ளைக்கு அப்பாவின் முகமும், அப்பாவுக்கு பிள்ளையின் முகமும் போட்டோவில்லதான். இதுதான் அனேகமா இங்க உள்ளவைகளின்ற வாழ்க்கை.

பூநகரியை பெடியன் அடிச்சுப் பிடிச்சிட்டாங்கள் எண்டதைக் கேள்விப்பட்டதும் சொன்னார்,

எனி என்ற பிள்ளைகள் பூநகரியால் வரலாம், என்ன தம்பி

எப்படியோ தப்பி கடைசி மகன் கொழும்புக்கு வர ஸ்பொன்சர் கேட்க பொலிஸிற்கு போனார்.

ஏன் மூன்று பிள்ளைகளையும் கூப்பிடேல் ல? மூன்றையும் கூப்பிடுவதென்றால் தரலாம்

இது பொலிஸின் ஒற்றைப் பதில்.

மூன்றும் வரலாது. கஷ்டம். சின்னப் பெடியன் எண்டபடியால் கடைசி

மகன் வந்தவன்

அரைகுறை டொச் இல் விளங்கப்படுத்தினார்.

பார்க்கறம், ஆனா மூன்றையும் ஒன்றாகக் கூப்பிடப் பார். இந்தப் பிள்ள இங்க வந்த மற்ற இரண்டும் ஆரோட இருக்கிறது

பார்க்கிறன், Chau!

வெளியே வந்தார். அரைகுறை ஆனந்தத்துடன்...

எப்படியும் தருவாங்கள் என்ன தம் பி

கண்களில் நம்பிக்கையுடன்

கேப்பார்.

என்ன பதில் சொல்வது.

மூன்று பிள்ளைகளையும் கூப்பிடுவதென்றால் நடக்கக் கூடியதோ? மூத்தவனுக்கும் இராண்டாவதுக்கும் 10 வயதுக்கு மேலே. அதாவது 15, 13.

அதனால் புலிகள் பாஸ் தரமுடியாது என்று விட்டார்கள் கடைசி மகனுக்குத்தான் கொடுத்தார்கள்.

மூத்த மகன் கடிதம் எழுதினான். எங்களுக்கு 25 வயதுக்குப் பிறகுதான் பாஸ் கிடைக்கும். உயிரோட இருந்தா அதுக்குப் பிறகு வாறம். அதுவரை நீங்க தம்பியோட சந்தோசமா இருங்க கவலையோடு சொன்னார்.

இப்ப கொழும்புக்கு வந்து நிக்கிற பிள்ளையைக் கூப்பிடுவது என்றால் இவர் எப்படியும் வேலை செய்ய வேணும்.

போதாக் குறைக்கு 15 ஆயிரம் பிராங்குக்கு வட்டி கட்டுகிறார்.

செவ்வனுக்கு இவரை எப்படியும் நிற்பாட்ட வேணும் எண்ட எண்ணம். ஒவ்வொரு தரமும் வேலையிலை ஏதாவது குறை சொல்லுவான்.

இவராலை தொடர்ந்து வேலை செய்வார் என்று சொல்ல முடியாத நிலை.

வந்தவுடன் சொன்னார்,

எப்படியும் 4 வருசம் வேலை செய்ய வேணும். அப்பதான் மரியாத இருக்கும்

.....பிறகு 3 வருசமாகி..... இப்ப சொல்வார், எப்படியும் 1 வருசம் செய்து கடனையும் முடித்து பிள்ளையையும் கூப்பிட்டா காணும் என்பார்.

வந்து இரண்டாம் மாதம்

சப்பாத்து

கேக்கப் போனார்.

எங்களுக்கு விசேசமாக இரும்பால செய்த சப்பாத்து தருவாங்கள். செவ்வனோ மூன்று மாதத்துக்குப் பின் (அதாவது புரோபே சைற் - Probe Zeit) முடிந்த பின் தருவதாக சொல்லி அனுப்பி விட்டார்.

மாமாவுக்கு புரோபே சைற் என்றால் என்னவென்று தெரியாது. என்னிடம் கேட்டார்.

என்ன சொல்ல. புரோபே சைற் என்றால் மூன்று மாதம் முடிந்த பின் ஒருவரைப் பிடிக்கவில்லை என்றால் நிற்பாட்டலாம் என்ற விசயத்தைச் சொல்லவா?

குழம் பினேன். எனக்கும் விளங்கவில்லை என்று சமாளித்தேன்

மாமாவைப் பார்க்க பாவமாக இருந்தது.

அவர் இருமிக் கொண்டு மற்ற ஒவ்வனை (Ofen) இறக்கப் போனார்.

வெளியே தூரத்து மலையையும், அந்த ஆற்றையும் பணிப் புகார் (நேபிள்) முற்றாக மூடிவிட்டிருந்தது.

வாசகர் கடிதம்

மனிதம் ஆசிரியர் குழுவிற்கு,

என் இதயம் நிறைந்த வணக்கங்கள்.

தமிழ் வாசனையே இல்லாத மேலைத்தேய கலாச்சாரங்களால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டில் இருந்து மனிதம் வெளிவருவது என்னைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு விடயங்களைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது. மனிதம் தாய் மொழியும் தமிழ் மொழியில் உலகம் எங்கும் தன் வாசனையைப் பரப்புவதோடு, தாய் மொழியில் மேலும் பற்றையே தருகின்றது. இதற்கு தங்கள் குழுவினரின் அளப்பரிய விடாமுயற்சியை முக்கிய காரணம் என்று நம்புகிறேன்.

மனிதம் இணைப் பொறுத்த வரை அதன்பால் எனக்கு ஒரு பற்றுதல் ஏற்படக் காரணம்,

1. மனிதம் என அதற்கிடப்பட்டுள்ள பெயர்
2. இதழில் தெரிவிக்கப்படுகின்ற நடுநிலையான, பக்க சார்புகளற்ற உண்மையான கருத்துக்கள்.
3. இலங்கையராக இருந்தும் எமக்குத் தெரியாத - ஆனால் மிகவும் முக்கியமாகத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டிய - விடயங்களை வாசகர்களிற்கு தெரியப்படுத்தும் முனைப்பு.

அடுத்து என்னைப்பற்றிய குறிப்பு.

இலங்கையின் மன்னாரை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நான் ஒரு முஸ்லிம். ஆரம்பக் கல்வி முதல் பல்கலை கழகக் கல்வி வரை வடக்கை மையமாக வைத்தே மேற்கொண்டேன். யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தில் கலைப் பீடத்தில் முதலாம் ஆண்டுப் பீட்சை முடிவுற்றவுடன், 1990 ஒக்டோபர் இல் முஸ்லிம் என்பதால் விரப்பட்டவர்களுள் நானும் ஒருவன். அன்றிலிருந்து இன்று வரை தாய், தந்தை இரண்டு சகோதரர்கள், ஆறு சகோதரிகளுடன் அடிப்படை வசதிகள் மிகவும் குறைந்த அகதி முகாம் ஒன்றில் வசித்து வருகின்றேன்.

எனினும் இரண்டாம் வருடப் பல்கலைக் கழகக் கல்வியிலிருந்து இறுதியாண்டுப் பீட்சை வரை பல்வேறு தியாகங்களிற்கு மத்தியில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்கையை மேற்கொண்டுள்ளேன். பட்டம் இதுவரை வழங்கப்படவில்லை. எனினும் Displaced Under Graduates என்ற -இதுவரை யாருக்கும்

வழங்கப்படாத பட்டம்- எமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. எமக்கு உரிய காலத்தில் பட்டம் வழங்கப்படுவது பற்றி எவ்வித அதிகாரிகளும் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. (தயவு செய்து எங்கள் நிலையை தங்கள் இதழ் மூலம் வெளிக்கொணருவீர்களா? Jaffna University இல் எமது Batch Mates 11.09.93 அன்று பட்டம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.) தற்போது ஒரு English Teacher ஆக கடமை செய்தாலும் தொடர்ந்து MBA படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உறுத்திக் கொண்டேயிருக்கின்றது. எனினும் எனது தற்போதய நிலை காலில்லாத முடவன் கொம்புத் தேனிற்கு ஆசைப்பட்ட கதைதான்.

- A.C.Zarook (இலங்கை)

கருக்கலைந்த பெண்ணும் சிவந்த மண்ணும்

வெறித்த பார்வை
வெளிறிய நீள் விகம்பு
கருக்கலைந்த பெண்
காய்ந்து கலடாய் சிவக்கும் மண்

பெரு மழைக்காய் திரண்ட
கரு முகில்களின் கழுத்தை திருகி
சுழன்றடிக்கும் முறுகிய காற்று
முற்றம் முழுவதும் அனல் கக்கும்
இன்றும்

ஊதிப் பெருந்த கரு முகில்கள்
ஒரு நொடியில் ஓடிக் கலைந்தும்
வெளுத்து விகாரமாய் மீசை
கொண்டதும்
போக

இன்னும்
ஒரு மூலையில் சிறு புள்ளிகளாய்
இருண்டு வரும் வானம் பார்த்து
தளிரவிடும் சில குருத்துக்களும்
நாங்களும்
நம்பிக்கைத் தளத்தில்!

- தீபன் -

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை :

இது பயங்கரமானதல்ல
அவர்கள் உன்னை திடீரெனக் கைது செய்வது
உன்னைச் சித்திரவதை செய்வது
இது பயங்கரமானதல்ல
ஓர் இரவு அவர்கள் உன்னைக் கொலை செய்வது
இதுவும் பயங்கரமானதல்ல!

எவ்வளவோ தடைகள்
உனது தோல்வியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பது
பயங்கரமானதல்ல
நாம் நேசித்தவர்களை விட்டுப் பிரிந்து
நீண்ட தூரம் சென்று வாழ்வது
இது பயங்கரமானதல்ல!

பயங்கரமானது
பயங்கரத்திலும் பயங்கரமானது
பயம் உன்னை வெற்றி கொள்வது
பயங்கரமானது
சுதந்திரத்திற்கு நீ கொடுத்த விலை
அடக்கு முறையுடன் ஒப்பிடுகையில்
ஒன்றுமே இல்லையென்பதை
நீ புரிந்து கொள்ளாமலிருப்பது

பயங்கரமானது
போராட உன்னால் முடியாதிருப்பது
பயங்கரமானது
நீ ஒரு புழுவாக வாழவேண்டியிருப்பது
அவர்கள் உன்னை மிதித்துச் செல்ல அனுமதிப்பது
பயங்கரமானது கையாலாகாத்தன்மை
பயங்கரமானது தனியனாக வாழ வேண்டியிருப்பது
பயங்கரமானது எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையில்லாமை
பயங்கரமானது கனவு கூடக் காண முடியாதது!

- ஓஸ்கா வுவேந்தன்

(ஓஸ்கா வுவேந்தன் 1985 இல் தனது 18வது வயதில் பிளோசெற் அரசால் கொலை செய்யப்பட்டார். காரணம் - பயங்கரமானவன்! பயங்கரவாதி!!)

மூலம் -ஸ்பானிய மொழி
தமிழில் -தேவா